

Kuldīgā trūkstot tādas vietas, kurā satikties tiem, kuri grib kopā darīt labus darbus, saka Mārtiņš Rūtenbergs, tādēļ kopā ar Baibu Langi nodibinājuši starptautiskas organizācijas JCI vietējo nodaļu.

→ 3. lpp.

„Gruzijā latvietim ir, ko darīt!”

Tā pēc brauciena pa saules un vīna zemi Gruziju atzīst Kurmāles zemnieku saimniecības Smilškalni īpašnieks, dārzkopis, filologs un vīndaris Alvils Elksnis.

→ 6.-7. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEĪ

Nr. 5
(11 241)

Piektdiena, 2018. gada 12. janvāris

Cena 0,68 eiro

Valodu māca itāliete

Šonedēļ Kuldīgas galvenajā bibliotēkā pirmās itāļu valodas nodarbības iesācējiem vadīja itāliete Lukrēcija Rosano, kura deviņus mēnešus programmā Erasmus kā brīvprātīgā strādā Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā.

Izveidotas divas grupas, katrā pa 11 cilvēkiem, bet vecākā bibliotekāre Itija Vespere atklāj, ka gribētāju bijis vairāk: „Daudzi pierakstījušies rindā un gaida, vai kāda vieta neatbrīvosies. Nodarbības ir divreiz nedēļā un varētu turpināties līdz pat Lukrēcijas aizbraukšanai.”

L. Rosano Kuldīgā nodzīvojuši jau divus mēnešus, māca itāļu un angļu valodu tehnikuma audzēkņiem, palīdz organizēt dažādus pasākumus un par pelēko, lietaino klimatu nebēdā. „Mācos būt kopā ar sevi un šo laiku izbaudu. Man ļoti patīk Latvijas ainava, tā ir ļoti atšķirīga no Itālijas. Patīk daba – ezeri un upes. Te jūtos katru dienu labāk, jo latvieši ir laipni un izpalīdzīgi,” saka Lukrēcija. Viņai ļoti garšojet mūsu saldumi un kūkas, arī koča.

Itāļu valodas bezmaksas nodarbības Kuldīgā ir itālietes Lukrēcijas Rosano iniciatīva.

Kursu dalībnieces:
Laura Ibergā,
Lija Druva,
Vija Kauķe
un Dace Solodova.

Iveta Grīniņa, Aivara Vētrāja foto

Kāpēc jāstāv rindā, lai tiktu KMHZV?

→ 8. lpp.

Ar šo gadu autoskolām jānodrošina iespēja topošos autovadītājus mācīt speciālos braukšanas laukumos.

Kur to darīt Kuldīgā? → 4. lpp.

Pirmdien, 15. janvārī:

- Zaļā domāšana un enerģētika.
- Neskaidrības par atkritumiem.
- Tehnoloģijas mācību procesā.
- Tekstila dizainere Monta Reimane.

9 771407 975062 02

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Kā ar aukstu ūdeni

Daiga Bitiniece,
tāl. 63350567;
daiga.bitiniece@
kurzemnieks.lv

Gan mani, gan citus, kuri otro gadu darba grupā izstrādā grozījumus likumā *Par pašvaldībām*, kā ar aukstu ūdeni aplēja Saeimas valsts pārvaldes un pašvaldības komisijas šīs nedēļas komisijas lēmums: katra novada dome drīkst izlemēt, cik bieži vēlas izdot savu informatīvo izdevumu. Publisku sašutumu par to uzreiz pauda Kultūras ministrija, Konkurences padome, Latvijas Preses izdevēju asociācija un Latvijas Žurnālistu asociācija, aicinot likumprojektu nevirzīt izskatīšanai otrajā lasījumā Saeimā.

Jo līdz šim gan Kultūras ministrijas darba grupā, gan Saeimas komisijas darba grupā ilgās un pacietīgās diskusijās bija izkristalizējušies vairāki grozījumu varianti, tostarp tāds, ka pašvaldību izdevumi varētu iznākt reizi mēnesī vai arī atbilstoši domes sēžu skaitam. Bet deputātu vairākums

Augstākā tiesa:

„Tiek aizskartas gan plašsaziņas līdzekļa, gan visas sabiedrības intereses.”

(tai skaitā bijusī Skrundas novada domes priekšsēde Nellija Kleinberga) saskaņoēja Sergeja Dolgopolova vadībā pēkšņi nolemj citādi, jo, lūk, parādījies jauns un – lasiet uzmanīgi! – anonīms priekšlikums. (Bet priekšlikumu ierobežot šo izdevumu iznākšanas biežumu atbalstīja vien trīs no deviņiem deputātiem: Janīna Kursīte-Pakule, Līga Kozlovska un Juris Šulcs.) Cik saprotams no trešdienas *Panorāmas* sižeta, Dolgopolova kungs pēkšņi bija atcerējies, ka tas ir viņa paša priekšlikums! Viņš atsaucas uz Eiropas pašvaldību hartu, kas liedzot vietvarām noteikt pārmērīgus ierobežojumus. Par to pat Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas parlamentārajam sekretāram Jānim Eglītīm radās pretjautājums, sak, vai domes priekšsēžu reklamēšanas ierobežojumi arī uzskatāmi par hartas pārkāpumu? Kā rāda Rīgas Stradiņa universitātes asociētās profesores, mediju ekspertes Andas Rožukalnes pētījums, 87 pašvaldību izdevumos (no 110) tiek publicētas domes priekšsēžu vai vietnieku slejas un intervijas.

Diemžēl izskatās, ka Latvijā sākam atgriezties pie tiem laikiem, kad vietējā avīze piederēja izpildkomitejai un partijas komitejai – tā teikt, bija tās orgāns. Tagad pašvaldību domes izdod savu orgānu, kurā raksta vien to, kas pašām tīkams, kurā nav vietas pretējiem viedokļiem, kuru veido, drukā un izplata par nodokļu maksātāju naudu. Atšķirība no padomju laikiem – līdzās vēl turas neatkarīgie reģionālie mediji, kas cenšas sabiedrību nodrošināt ar objektīvu informāciju un viedokļu daudzveidību, bet kuru darbu, pirmkārt, apgrūtināja administratīvi teritoriālā reforma, otrkārt, mainoties lasītāju paradumiem un reklāmas politikai, mazāk ieņēmumu ir gan no abonentiem, gan reklāmas, un nu tie jau iznāk divas reizes vai pat vairāk tikai reizi nedēļā, bet tajos strādā cilvēki, kuri šīm pašvaldībām godprātīgi maksā nodokļus, kas – cik kuriozi! – mazo izdevēju biznesu grauj.

Kultūras ministre Dace Melbārde savā paziņojumā saka: „Pašvaldību sabiedrisko attiecību apkārtraksti būtiski kropļo mediju tirgu, tāpēc likumā nepārprotami jānosaka, ka to saturā drīkst būt tikai informācija, kas tieši saistīta ar pašvaldību funkcijām. Otrkārt, likumā jāparedz informatīvo izdevumu iznākšanas biežums, novēršot to konkurēšanu ar iknedēļas mediju izdevumiem.”

To, ka šie izdevumi nav avīzes, Saeima pērn nolēma, likumā *Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem* ierakstot, ka tie nedrīkst būt reģistrēti kā mediji. Arī Augstākā tiesa pērn saistībā ar laikraksta *Bauskas Dzīve* prasību pret lecvavas novada domi norādīja: „Ja budžetā dotēts publiskas personas izdevums reklāmas tirgū apdraud kāda privāta medija pastāvēšanu, tad tiek aizskartas gan plašsaziņas līdzekļa, gan visas sabiedrības intereses.” Un, kā rāda minētais pētījums, tad 30% pašvaldību izdevumu ievieto reklāmu par maksas kultūras un izklaides pasākumiem, 19% publicē arī komercsludinājumus, kurus tur ievieto gan uzņēmumi, gan privātpersonas.

Un sabiedrība, nebūdamā īpaši kritiska pret viena avota informāciju, ņem pretī to, kas ir par velti, īpaši tad, ja bez sašūtas informācijas par pašvaldības funkcijām var dabūt arī visu ko citu, turklāt saldo piedevu ir pat vairāk. Un attaisnojumam šādai rīcībai Latvijas Pašvaldību savienības pārstāve vienā no Saeimas komisijas sēdēm atzina: „Neviens taču nelasīs tikai lēmumus un noteikumus!”

LASĪTĀJS SATRAUKTS

Nemācēja saprasties

Uztraucoties par ugunsdrošību, pensionāru Bumbuļu ģimene no Raņķu pagasta Ventas ielas 4. nama sagādājuši sev negaidītu rēķinu par skursteņa tīrīšanu.

Kā stāsta Irina Bumbule, vairākdzīvokļu mājā Ventas ielā viņi ievākušies 2016. gada maijā. Jau tolaik pagastā daudz runāts par ugunsdrošību, uzsverot, ka skursteņi jātīra divreiz gadā, jo iepriekš citā mājā noticis ugunsgrēks. Šopavas, kad kurinot plīti, dzīvoklī parādījušies dūmi, ģimene sākusī uztraukties. Tad ar pagasta pārvaldes vadītāja Rīvara Stepanova starpniecību nokārtots, ka atbrauc vīri no *Skrundas komunālās saimniecības* (SKS) un skursteni iztīra.

Rudenī Bumbuļi atkal sākušī bažīties, jo jāsāk kurināt, bet otreiz skurstenis nav tīrīts. Māju apsaimnieko paši iemītnieki, nevis SKS, tāpēc viņi vērsušies pie nama pārvaldnieces Aldonas

Zīderes, kura atbildējusi, ka viņas iesniegums nodots – jāgaida. Taču skursteņslauķi ilgu laiku nav rādījušies. Tad Bumbuļi zvanījuši uz SKS, bet izrādījies, ka atbildīgais darbinieks ir atvaļinājumā. Decembrī zvanījuši vēlreiz, pēc tam skursteņslauķis atbraucis, bet iztīrījis tikai viņu dzīvokļa dūmvadu, taču pie pārējiem brauca vēlāk.

Tā par savu aktivitāti Bumbuļi nopelnījuši individuālu rēķinu – 17,26 eiro, tāpat viņiem jāmaksā par kārtējo tīrīšanu, kas tiek finansēta no apsaimniekošanas naudas.

BAIDĪJĀS NO NELAIMES

„Bijām uz domi, tur ar mums laipni runāja,” tā Irina. „Taču komunālā saimniecība pastāv uz to, ka pakalpojumu esam pieteikuši un saņēmuši – par to jāmaksā. Taču mēs nekādu iesniegumu nerakstījām, tikai zvanījām, kad beidzot brauks tīrīt – lai atkal

nenotiek kāda nelaime.”

KOMPROMISS BŪŠOT

SKS valdes priekšsēdis Kaspars Kutuļskis sola rast kopīgu valodu, lai gan darbs jau izdarīts. Acīmredzot noticis pārpratums – Bumbuļu zvans uztverts kā skursteņa tīrīšanas pieteikums ārpus iepļānotajiem darbiem, bet tie aizkavējušies, jo darbinieki tiešām bijuši atvaļinājumā. „Mēs to ēku neapsaimniekojam, laikum paši iedzīvotāji savā starpā neprot sarunāties. Cilvēki apgalvo, ka pakalpojumu nav pieteikuši, bet ne jau tāpat vien mūsu vīri būtu tur braukuši. Man arī liekas interesanti, kāpēc vispirms iztīra tikai vienam dzīvoklim, bet pēc tam pārējiem. Vainīgi nejutāties. Lai no tādām situācijām izvairītos, vajadzētu runāt ar apsaimniekotāju, kuram uzticēta visu darbu pārvaldība.”

Daina Tafelberga

IEPRIECA

50 BĒRNIEM DEVA PRIEKU. Latvijas Sarkanā Krusta Kuldīgas sociālā darbiniece Tatjana Kulbare teic lielu paldies Viesturam Lukševicam un viņa vecākiem Herbertam un Silvijai par prieku, kas svētkos sagādāts 50 trūcīgu ģimeņu bērniem: „Silvija un Herberts Lukševici dzīvo un strādā Anglijā. Šogad viņi sazinājās ar mums un izteica vēlmi dāvināt bērniem paciņas. Apzvanījām tos vecākus, kuri nāk pie mums pēc pārtikas pakām, un par kuriem zinām, ka situācija ir grūta. Pacinās bija ne tikai saldumi, bet arī spēles, blociņi, zīmuļi, krāsas, grāmatīņas. Paldies Lukševiciem par sirsniību. Kaut vairāk būtu tādu cilvēku, kas rada prieku bērniem!”

Ko visvairāk novēlat

Latvijai simtgadē?

Priecīgus un laimīgus iedzīvotājus 40
Labāku valdību 28

Lai atgriežas ārzemēs dzīvojošie latvieši 7

Lielākas algas šeit dzīvojošajiem 32

Lai valstī attīstās uzņēmējdarbība 24

Sakoptu dabu 4

Vairāk tūristu 1

Cits variants 13

(No aptaujas www.kurzemnieks.lv)

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Ko domājat par algu publiskošanu?

Dzintra Žarova, pensionāre:

– Neesmu iedziļinājusies, man galvenais, lai pensija būtu un izmaksātu laikā. Bet principā vajadzētu publiskot, lai cilvēki zina, kādas ir algas. Kāpēc visi zina, cik ir pensijas, bet par algām tur, augšā, īsti nezina, un tas tiek slēpts?

Gedimins Keķis, datorgrafīks, maketētājs:

– Es zinu, ka firmās ir tāda lieta, ka kaimiņš nedrīkst zināt, cik tu saņem, jo tas var kaitēt kolektīvam. Kad strādāju Rīgā, parakstīju papīru, ka nedrīkstu teikt, cik saņemu. Es domāju, ka arī ierēdņu algu publiskošana nav vajadzīga. Priekš kam uzkurināt emocijas?

Inese Baumanē, skolotāja:

– Es nekad neskatos, cik saņem citi. Domāju: kurš gudrāks, tam lielāka alga, un tas ir normāli – lai rastos skaudība tiem, kuri neko nedara un neprot. Ja var panākt taisnīgumu un atrast, ka kāds saņem ne par ko, tad publiskošanai jābūt atrast. Bet mēs nezīnām katra darba speci-

fiku – kā varam vērtēt? Bet kaut kāda jēga gan jau ir.

Jozs Dargis, pensionārs:

– Esmu redzējis rakstu *Delfos*. Ierēdņiem ir trīs, četri un pieci tūkstoši eiro mēnesī, bet pensionāram jāzīstiek ar 250. Protams, viņi negrib, lai publicē, bet vajag! Tad varētu būt spiedienu milzīgās atšķirības dēļ. Galvenā problēma ir tā, ka 27 neatkarības gadus atlīdzības sistēma nav sakārtota.

Signe Gotfridsone, skolniece:

– Manuprāt, tas atkarīgs no tā, kādu profesiju cilvēkiem algas tiek publiskas. Piemēram, skolotāju algas visi zina, un Saeimā strādājošo algas vajag publiskot. Manuprāt, tās ir pārspīlēti lielas, jo internetā bieži vien var redzēt Saeimā aizmigušus deputātus. Nepatika varētu būt no deputātu pusēs, ja visi var apskatīt viņu algu.

Inga, kuldīdzīniece:

– Man nav komentāru, par to neesmu domājusi. Esmu redzējusi informāciju feisbukā. Godīgi sakot, ierēdņi un pārējā tauta ir divi pretpoli. Nosodīt vai cildināt ir viegli.

Lāsma Reimane, Aivara Vētrāja foto

Jaunie līderi nodibina nodaļu

Vēlme darīt labus darbus, realizēt sociālus projektus un iesaistīties brīvprātīgo darbā savedusi kopā 12 jaunus kuldīdzniekus, kuri viesnīcā *Metropole* svinīgi nodibināja starptautiskās organizācijas JCI jeb *Junior Chamber International* (no angļu val. - Starptautiskās Jauniešu kameras) Kuldīgas nodaļu.

„Mani iedvesmo cilvēki, kuri grib darīt, it īpaši, ja viņi to grib darīt brīvprātīgi, tādēļ arī es pievienojos šai komandai,” saka viena no biedrēm Krista Jansone. Arī Eva Beņķe komandai pievienojas tāpēc, ka ir vēlme darboties sabiedrības labā, un šo viņa redz kā labu iespēju.

Dibināšanas sapulcē par nodaļas prezidentu ievēlēts Mārtiņš Rūtenbergs, kurš JCI Liepājas nodaļā darbojas jau kopš 2012. gada. „Tad vēl mācījos skolā, un šeit notika JCI kongress. Man iepatījās organizācijas vīzija – ļaut cilvēkiem attīstīties kā personībām un pilnveidot sevī līdera īpašības. Tā sasaucās ar manu personīgo mērķi, tādēļ pievienojos tuvākajai nodaļai Liepājā. Valdi un prezidentu katrā ievēl tikai uz gadu, lai cilvēkam ir iespēja būt līderim, attīstīt prasmes vadīt, nodaļu attīstīt, realizēt sociālus projektus sadarbībā ar pašvaldību,

biedrībām, uzņēmumiem. Esmu jutis, ka Kuldīgā trūkst tādas vietas, kurā satikties tiem, kuri grib kopā darīt labus darbus, tādēļ ar Baibu Langi bijām iniciatori idejai dibināt nodaļu šeit,” stāsta M. Rūtenbergs. Ar Baibu, kura arī aizdegusies ar ideju dibināt nodaļu, satikušies JCI pasākumā *Rudens akadēmija*.

B. Lange dibināšanas sapulcē ievēlēta par atbildīgo viceprezidenti. „Mums ir mērķis Kuldīgā apvienot jaunos un aktīvos cilvēkus, kuri grib attīstīt sevi un dod savu devumu vietējai sabiedrībai,” viņa skaidro. „Runāsim ar cilvēkiem, lai saprastu, uz ko mēs strādāsim un kā mūsu darbību izjutīs sabiedrība. Šobrīd vēl konkrētus veicamos uzdevumus un projektus neesam izvirzījuši, bet darbība noteikti būs vērsta uz to, lai veicinātu tūrismu, attīstītu vietējo uzņēmējdarbību un iedzīvotāji gūtu kādu sociālu atbalstu.”

Starptautiskās Jauniešu kameras jeb JCI Kuldīgas nodaļas dibināšanas sapulcē no 12 pirmajiem biedriem par viceprezidenti uz gadu ievēlēta Baiba Lange (otrā no kreisās). Par viņu balso Krista Jansone, nodaļas prezidents Mārtiņš Rūtenbergs, Matiss Uplejs, Ivars Gluškovs un citi.

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Lauž elektrības skapjus

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Rinalds Gūtpelcs.

2. janvāris. Stāvlaukumā pie bērnu dārza automašīnā jaunieši lietojot alkoholu. 1905. gada parkā atlauzts elektrības transformators, izrauti drošinātāji, un puse pilsētas atstāta bez elektrības. Īvandē pieklīdis suns. Ventspils ielā laternai sabojāta pieceja elektroinstalācijai. Pārventas estrādē atrodas iereibis automašīnas *Opel* vadītājs – pārtveram un sagaidām Valsts policiju (VP). Ventspils ielā suns piesiets tā, ka tiek uz servitūta ceļa. Raiņa ielā kāds iemidzis tik lielā reibumā, ka pat pēc četrām stundām izolatorā vēl ir 5,3 promiles alkohola. Kurmālē pie kādām mājām grāvī guļ puskailla sieviete lielā reibumā. Izsaucam medicīnisko palīdzību, zvanītājs vēlāk ziņo, ka grāvī atradis sievietes somu ar dokumentiem un maku. Virkas ielā pie kādas mājas piedzēries vīrietis.

3. janvāris. Pārbaudām maksšķerēšanas licences Ventas labajā krastā. Tur maksšķerē astoņi vīri – viss kārtībā. Padurē pie kādām mājām izbraukāts ceļš: saimnieks vainīgos zinot, sola rakstīt iesniegumu. Kādā mājā Šķērsu ielā nevēlams cilvēks neiet prom.

4. janvāris. Divas mašīnas Kalna ielā novietotas pret iebrauktuvēm – cilvēki brauc uz baseinu un nepaskatās, kur noliek auto.

5. janvāris. Pie Ēdoles ielas un apvedceļa krustojuma guļ notriekta stirma. VP lūdz aizbraukt līdzī uz kādu dzīvokli, kur kāds jauniets stipri *uzvilcīes*. Palīdzību lūdz arī bāriņtiesa.

6. janvāris. Naktī slimnīcas uzņemšanas nodaļa lūdz aizbraukt, jo ievestā pacienta

radi uzvedas agresīvi. Trijos Dzintaru ielā traucēts naktsmiers. Dienā Raiņa ielā automašīna nolikta invalīdu stāvvietā. Pie Melnās kolkas nogāzta ceļa zīme, kas aizliedz tur braukt. Ventspils ielā attaisīts elektroskapis. Šajā ielā arī tiek dedzinātas riepas. Ēdoles autobusa pieturā jaunieši lieto alkoholu, kāds ar automašīnu driftē pa pagasta centru. Paziņojam VP.

7. janvāris. Pusčetros no rīta Pureņu ielas dzīvoklī skaļa mūzika. Pie veikala *Mājai un dārzam* kāds agresīvi braukā. VP lūdz palīdzēt savaldīt agresīvu sievieti Liepājas ielā. Nogādājam mediķu mašīnā, sagaidām VP ekipāžu.

9. janvāris. No Kuldīgas skolas ziņo, ka skolēns uzvedas neadekvāti, iespējams, kādu vielu ietekmē. Dzirnau ielā pie Māras diķa kāds atlaidies uz soliņa. Skola lūdz pārbaudīt ģimeni, kuras atvase neapmeklē stundas. Piltenes ielā automašīna traucē citiem transporta līdzekļiem. Liepājas un 1905. gada ielā auto bez laika norādēm. Videonovērošanā redzams, ka vīrietis mēģina Ventā ūdens līmeni vēl paaugstināt, jo rumbā nokārto dabiskās vajadzības. Piltenes ielā traucēts naktsmiers, Mucenieku ielā kāpņu telpā kāds guļ – savācam pie sevis.

10. janvāris. Raiņa ielā mašīna bez laika norādes. Mums ziņo, ka pa Kuldīgas–Īvandes ceļu iet cilvēks ar asiņainu seju. Tādu nesastopam, bet auto notrieku stirmu buku gan. Liepājas ielā privātīpašumā nepiederoša automašīna. Raiņa ielas apstādījumos guļ vīrietis, pēc tam viņš guļ izolatorā.

Liek vilkt vesti mugurā

Stāsta Skrundas pašvaldības policijas inspektors Ģirts Miksons.

2. janvāris. Saņemam informāciju par klaiņojošiem kaķiem Saldus ielā. Skrundā no kādām mājām aizbēgusi meitene.

Skrundas iedzīvotāji informē, ka daudzdzīvokļu mājā kādu laiku neesot manīta vecāka sieviete. Apskatot dzīvokli, konstatējam, ka viņa diemžēl mirusi.

3. janvāris. Sūdzība, ka Saldus ielas daudzdzīvokļu mājas pagalmā izmesti atkritumi. Upes un Pērkonas ielas krustojumā sabojāti un izgāzti vairāki elektrības stabi, pārrauti vadi. Sadarbojoties pašvaldības un Valsts policijai, vainīgā persona atrasta. Raiņa ielā pamanām krietni iereibušu vīrieti, nogādājam mājās. Šoreiz brīdinājums.

4. janvāris. Apbraukājot novadu, satiekam cilvēkus uz braucamās daļas bez jebkādiem atstarojošiem elementiem. Izsniedzam atstarojošas vestes un liekam vilkt mugurā.

5. janvāris. Mums ziņo par klaiņojošu suni Rudbāržos. Noskaidrojam īpašnieku, mutiski brīdinām par dzīvnieku labturības noteikumu pārkāpšanu.

9. janvāris. Pie veikala *Elvi* Skrundā kāds ar automašīnu nosprostojis pieeju pakomātam. Pēc aprunāšanās īpašnieks to pārvieto citur. Izsaucums uz ģimenes konfliktu Kalpaka ielā – izdodas panākt izlīgumu. Mums ziņo par, iespējams, nesaskaņotu krautuvī Rudbāržos, apstākļi tiek precizēti.

10. janvāris. Skrundā jauniešu centra sētā iereibis vīrietis nokārto dabiskās vajadzības. Tiek lemts par administratīvo lietvedību.

Uzklaušāja Iveta Grīniņa

NO VP IKDIENAS

Gudenieku pusē zog atkal

Informē Valsts policijas (VP) Kurzemes reģiona pārvaldes priekšnieka palīdze Madara Šeršņova.

4. janvāris. Ap 17.30 Gudeniekos kāds vīrietis konstatējis, ka no neaizslēgtas garāžas pazudis zāles trimēris. Sākts kriminālprocess.

6. janvāris. Tūlīt pēc pusnakts konstatēts, ka Skrundas novadā pa ceļu Kuldīga–Skrunda–Embūte 1966. gadā dzimis vīrietis ar automašīnu *Volvo* brauc divu promiņu reibumā. Uzrakstīts administratīvā pārkāpuma protokols.

7. janvāris. Ap 18.00 Rendā automašīna *Audi A3* nobraukusi no ceļa Kuldīga–Ozoli, apgāzusies un tās vadītājs, 1962. gadā dzimis vīrietis, gājis bojā. Apstākļu noskaidrošanai sākts kriminālprocess.

8. janvāris. Ap 13.30 saņemta ziņa, ka Kuldīgā, Baznīcas ielā, vīrietis 83 gadus vecai kundzei no rokas izrāva somiņu un aizbēga. 1982. gadā dzimušais vīrietis aizturēts, mantas atgūtas. Sākts kriminālprocess, kurā izmeklēšana jau pabeigta, un tas nodots prokuratūrai.

Uzklaušāja Iveta Grīniņa

Vēl drošāka automācība

Ar šo gadu visām autoskolām jānodrošina iespēja topošos autovadītājus mācīt speciālos braukšanas laukumos.

DĀRGĀK NEBŪS

Jau pirms vairāk nekā gada pieņemtie grozījumi noteikumos par transportlīdzekļu vadītāju apmācības programmām paredz: lai saņemtu mācību karti, autoskolai jāapliecina, ka tās īpašumā ir mācību telpas un braukšanas laukums attiecīgajā pašvaldībā vai arī līgums par to izmantošanu.

SIA *Kuldīgas autoskola* jau gadiem lieto vēsturisko laukumu pie apvedceļa blakus *Agroservisam*. Arī *Modra autoskolai* laukums tā saukto figūru apgūšanai (stāvvietā, apgriešanās pretējā virzienā, iebraukšana gabarītvārtos, estakāde, kases automāts) bijis jau sen – tiek nomāta teritorija no *Mobiles A*. Savukārt *Saldus autoskola* tikko saņēmusi Kuldīgas novada domes piekrišanu iznomāt nelielo laukumu pie iebrauktuves uz

slimnīcu (Aizputes ielā netālu no autobusu pieturas). Tādējādi visu trīs uzņēmumu vadītāji norāda, ka jaunā norma turpmāko darbību neapgrūtinās, konkurenci neradīs un cenu nesadārdzinās.

MĀJĀS MIERĪGĀK

Modra autoskolas īpašnieks Modris Vīte stāsta, ka pašreiz viņu mācību laukums tiek atjaunots un tiek pielīdzinātas bedres. Iepriekš stabīni figūru izbraukšanai bija stacionāri, bet tagad remonta dēļ nojaukts žogs, tāpēc drošības nolūkos tie tiek izlikti tikai mācību brīdī. „Lai arī eksāmenus autovadītāji Kuldīgā neliek, vienmēr esmu uzskatījis, ka laukums vajadzīgs arī šeit, lai pirmās braukšanas iemaņas apgūtu drošos apstākļos,” tā M. Vīte. „Likuma normas negaidījām. Turklāt

labi, ja laukums ne tikai atbilst standartiem, bet ir pēc iespējas lielāks – dažādiem manevriem. Mazpilsētās tādu vietu nemaz nav daudz. Arī Talsos, kur kuldīdznieki lielākoties kārtu eksāmenu, tas ir diezgan pieblīvāts ar mašīnām. Kamēr kursantam maza pieredze, šādas situācijas rada stresu. Pašu laukumā ir mierīgāk, īpaši, ja cilvēks pirmoreiz pie stūres.”

STINGRĀKA KONTROLE

Arī *Kuldīgas autoskola* savā laukumā izmanto pārvietojamās barjeras, un praktiskā braukšana turpināšoties kā līdz šim, saka uzņēmuma vadītājs Guntis Rožkalns. Nedaudz sarežģītāk būs ieviest kursantu elektronisko uzskaiti, kas arī ir spēkā no 1. janvāra. Tas nozīmē, ka papīra žurnālu vairs nebūs un dati tiks ievadīti bāzē

Nelielais laukums pie iebrauktuves uz slimnīcu tiks iznomāts *Saldus autoskolai*.

līdz ar nodarības sākumu. Tā autoskolās tiks stingrāk kontrolēti kursantu apmeklējums. „Vairs tā nevarēs – nākt un iet, kad grib, nodarība jānostrādā pilnībā,” piebilst M. Vīte.

Saldus autoskolai līdz šim Kuldīgā laukuma nebija. Pasniedzēja Svetlana Blūma atzīst, ka ar domes

pretimnākšanu atbilstoša vieta saņemta, citādi būtu no pilsētas jāaiziet. Viss ātri nokārtots, un būtībā nekas nemainīšoties, vienīgi mācības kļūs vēl drošākas, jo figūras nebūs uzreiz jāapgūst uz ielas.

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

Kurš gan cits, ja ne savējie

Lūgšanu brokastīs savāktie ziedojumi nodoti Alsungas katoļu draudzes prāvestam Gatim Mārtiņam Bezdelīgam, un tie alsundznieki, kuriem nepieciešama palīdzība, lai nokļūtu pie ārsta, aicināti doties pie viņa personīgi vai zvanīt pa tālr.

29296712.

Alsungā lūgšanu brokastis notika pirmoreiz, gūstot vietējo jaušu atsaucību.

Lūgšanu brokastis ar vadmotīvu *Svētīgi žēlsirdīgie*, kas notika Alsungā, ziedojumos savākti 405 eiro. Tie tiks izmantoti, lai slimajiem un vientuļajiem alsundzniekiem palīdzētu nokļūt pie ārsta.

Lūgšanu brokastis rīkoja Alsungas novada attīstības biedrība, sadarbojoties ar Sv. Miķeļa Romas katoļu draudzi, citām nevalstiskajām organizācijām un vietējiem uzņēmējiem (piemēram, cienastu gādāja *Spēlmaņu krogs*, maizi – Irēna Hartmane), bet vietu kultūras namā atvēlēja pašvaldība. Lūgšanas vadīja Romas katoļu baznīcas Liepājas diecēzes bīskaps Viktors Stulpins, Alsungas katoļu draudzes prāvests Gatis Mārtiņš Bezdelīgs un Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas Liepājas diecēzes ģenerālvikārs Ainārs Jaunskalže. Labdarības pasākuma norisi ierakstīja *Radio Marija Latvija*.

„Šī tradīcija aizsākusies 1952. gadā ASV, bet Latvijā šādi labdarības pa-

sākumi notiek jau vairāk nekā desmit gadu, savukārt Alsungā – pirmoreiz,” pastāstīja Alsungas novada attīstības biedrības vadītāja un domes priekšsēde Daiga Kalniņa. „Mūsu mērķis ir ne tikai lūgties, bet arī komunicēt, veidot uzticēšanos starp varas pārstāvjiem, uzņēmējiem un citiem iedzīvotājiem, jo ir tādi darbi, ko var izdarīt tikai kopā.” Iedzīvotāju atsauce bija nēcēri liela – saziņots vairāk nekā 400 eiro, turklāt daudzi, kuri regulāri brauc uz darbu vai darīšanās uz Kuldīgu, Ventspili, Liepāju vai Rīgu, pieteikušies slimajiem cilvēkiem palīdzēt ar transportu. „Ir svarīgi par viņiem zināt, jo saslimušajiem ne vienmēr pietiek spēka un apņēmības apstaigāt radus, draugus un paziņas,

meklējot kādu, kurš var aizvest pie ārsta,” piebilda D. Kalniņa.

Pasākumu kuplināja novadnieks, Latvijas Nacionālās operas tenors Juris Vizbulis un pianiste Silvija Karčevska, par uzstāšanos neņemot maksu. „Lūgšanu brokastis ir īpašs garīgs pasākums manai dzimtajai vietai,” teica J. Vizbulis. „Es nāku no Alsungas un varu teikt, ka man centrālā vieta, kamēr šeit dzīvoju, bija Svētā Miķeļa baznīca. Tā mani veidoja gan kā personību, gan kā dziedātāju, taču visam pāri bija un ir manas attiecības ar Dievu. Lūgšana spēj visu un īpaši palīdz tiem, kuriem palīdzība vajadzīga. Paldies Daigai Kalniņai par ielūgumu un novada iedzīvotājiem par silto uzņemšanu!”

Dzintara Lejas foto

Alsungas katoļu draudzes prāvests Gatis Mārtiņš Bezdelīgs un Alsungas novada attīstības biedrības vadītāja un domes priekšsēde Daiga Kalniņa uzrunā klātesošos.

Juris Lipsnis

Grib, lai būtu labāk

Ūdensskaitītāji, atkritumi un siltumapgāde ir Rudbāržu daudzdzīvokļu māju iemītnieku galvenās rūpes, kuru dēļ šonedēļ pie viņiem viesojās Skrundas komunālās saimniecības (SKS) pārstāvji.

„Zvaniet un stāstiet, jo paši vislabāk zināt, kas jūsu mājā notiek!” aicināja SKS nekustamo īpašumu pārvaldnieks Uldis Zariņš.

Pirmā šigada tikšanās ar namu apsaimniekotājiem Rudbāržos noritēja mierīgā gaisotnē.

MAINĀ SKAITĪTĀJUS UN UZLABO NORĒĶINUS

SKS valdes pārstāvis Kaspars Kutuļskis vispirms stāstīja, ko uzņēmums rudbāržniekiem pēdējā laikā labu darījis. Pretimnākšana bijusi ūdensskaitītāju maiņa, ievērojami samazinot ierīkošanas maksu. SKS apsaimniekotājās mājās jāmaksā tikai par santehniķa darba laiku (ja tas pārsniedz 45 minūtes) un materiāliem. Privātajās un cita apsaimniekotāja daudzdzīvokļu mājās (Rudbāržos tāda ir viena) – arī par pašu skaitītāju un tā plombēšanu. K.Kutuļskis atgādināja par jaunumu, kā ērtāk paziņot skaitītāja rādījumus. Iepriekš to varēja izdarīt rakstot e-pastā, zvanot pa tālruni 63331526 vai iemetot pasta kastītē Rudbāržos pie katlumājas. Tagad uzņēmuma mājaslapā ieviesta sistēma *Win-Nams*, kurā var ievadīt datus, kā arī apskatīt un samaksāt rēķinus.

JA NAV INTERNETA

Elektronisko norēķinu jaunumi iedzīvotājos raisīja neapmierinātību, jo liela daļa ir seniori un tādi cilvēki, kuriem nav interneta. Turklāt tagad, maksājot *Latvijas pasta* par komunālajiem pakalpojumiem, ievērojami paaugstināta komisijas maksa. „Tie rēķini nav lieli. Cilvēkam jāmaksā, piemēram, divi eiro par ūdeni un vēl divi par pasta pakalpojumu, bet bankā pat 2,50,” tā pagasta pārvaldes

SKS valdes pārstāvis Kaspars Kutuļskis izklāsta plānus, kā uzlabot rudbāržnieku dzīvi daudzdzīvokļu namos.

vadītāja Dzintra Veģe. Viņa ierosināja Rudbāržos pieņemt darbā kasieri kaut ar slodzi 0,2, kas iekasē maksājumus. Būtu ērtāk gan rudbāržniekiem, gan pašam uzņēmumam, jo nekrātos parādi. Diemžēl SKS pārstāvji neņēms solīt, ka pasta vai bankas cenas varētu mazināties. Ieteikums: vienoties ar kaimiņu, bērniem, draugiem, kas biežāk braukā uz Skrundu. Tur autoostā par visiem komunālajiem maksājumiem var norēķināties bez papildu maksas.

KĻŪST KĀRTĪGĀKI

Pagastā esot uzlabota atkritumu apsaimniekošana, bet atklājies, ka dažiem iedzīvotājiem ir niķis

konteinerā mest nopļauto zāli un citus zaļos atkritumus, līdz ar to rēķini dubultojušies. „Kādreiz uz to var pievērt acis, bet ne ilgstoši. Uz konteineriem ir uzlīmes, kas norāda, kādi atkritumi atļauti,” uzsver K.Kutuļskis.

Kopā ar deputātiem tiekot spriests par lielgabarīta atkritumu uzglabāšanas laukumu. Iespējams, drīz Skrundā būs atrasta vieta, kur arī rudbāržnieki varēs nogādāt vecās mēbeles un citas nevajadzīgas lietas, kas neatbilst parastajiem sadzīves atkritumiem. Tā kārtīgajiem iedzīvotājiem vecais dīvēns nebūs jātur garāžā visu gadu līdz savākšanas dienai, bet nekārtīgie nepiegružos pagalmus.

Dz.Veģe piebilda, ka jau gādāts arī par to, lai lielos atkritumus nenovietotu, kur pagadās. Šim nolūkam ierādīts speciāls namiņš. Ints Folkmanis ieteica sadarboties ar pašvaldības policiju un piesārņotājus stingrāk kontrolēt. Policisti jau to darot un apbraukājot visas mājas, lai pārbaudītu, vai līgums par atkritumu izvešanu ir noslēgts. K.Kutuļskis uzsvēra, ka Skrundas novads atrodas tādā reģionā, kurā atkritumus atļauts izvest kaut reizi mēnesī, citur likums paredz, ka tas jādara biežāk.

AR TRASI VISS KĀRTĪBĀ

„Vissāpīgākā lieta daudzdzīvokļu namu iemītniekiem ir apkure,” atzina K.Kutuļskis. „Nevarēsim izbūvēt jaunu centralizētu sistēmu ar tādu kurināmo, kas nav tik dārgs kā gāze, vienīgi uzlabot šo, lai nav siltuma zudumu. Rudbāržos trase jau pārbūvēta, tajā siltuma zudums ir pieļaujamā normā. Piekrītu, ka tādas trases, no kurām vispār nekas neizplūst, vēl nav. Skaitītājs ir katlumājā un pie katras apsildāmās ēkas, rādījumu starpība nav liela. Tāpēc vairāk jādomā par energoefektivitāti pašā mājā un to, kā siltumu taupīt.”

KUR ZŪD SILTUMS

Svarīgākie SKS darbi Rudbāržos ir jauns skurstenis katlumājai un ekonomāizeru ierīkošana (tā ir ierīce, kas kurtuves dūmgāzēm

atņem pārpalikušo siltumu, lai uzlabotu lietderības koeficientu). Tāpat tiek domāts, kā sakārtot katlumāju, kas ir sliktā stāvoklī. Savukārt daudzdzīvokļu mājām vajadzīgs energoaudits, lai skaidri saprastu, kur un kāpēc siltums zūd.

SĀKUMĀ IEBRAUCA AUZĀS

Iedzīvotāji interesējās, kā uzzināt, cik katra māja iekrājusi apsaimniekošanas maksu un kas lem par izlietojumu. SKS nekustamo īpašumu pārvaldnieks Uldis Zariņš atbildi sāka ar skaidrojumu, ka iepriekš sapulču mērķis visos pagastos bijis ievākt informāciju, lai jaunā apsaimniekotāja vadība zinātu, kas katrā mājā notiek. Taču ļaudis pārpratuši. „Iebraucām auzās – cilvēki nodomāja, ka jau nākamajā rītā brauksim un visu salabosim,” tā U.Zariņš. „Bet mēs neko nesolījām. Sapulces pārtraucām, lai cilvēki vairs nešūmētos, tikmēr veidojām sistēmu, kā katrai mājai plānveidīgi izdarīt nepieciešamāko. Šovasar sapulces atsāksim, tad kopā varēs spriest par izlietojumu. Vajadzību ir daudz. Pagastā plānotie darbi palikuši no iepriekšējiem apsaimniekotājiem – mēs tos vienkārši pabīdījām uz priekšu, līdz situācija kļūst skaidra. Esam pieņēmuši darbā divus jaunus, zinošus speciālistus, abi ir rudbāržnieki.”

Skolēnu vietā – jaunsardze

Oskara Kalpaka Rudbāržu sākumskolā rit pirmspēdējais mēnesis, jo Skrundas novada dome jau pērn nolēma mācību iestādi 1. martā slēgt.

Direktors Dzintars Strauts stāsta, ka šogad te mācās pieci sākumskolas bērni, strādā divas skolotājas, rotaļu grupā ir 12 bērnu.

Skolēni 1. martā pārcelsies uz citām novada skolām. Līdz ar

viņiem aizies arī tie seši rotaļu grupas audzēkņi, kuriem rudenī jāsāk pirmklasnieka gaitas, bet pārējiem sešiem mazuliem šajā mācību gadā nekas nemainīsies.

Skrundas novada domes priekšsēde Loreta Robežniece skaidro,

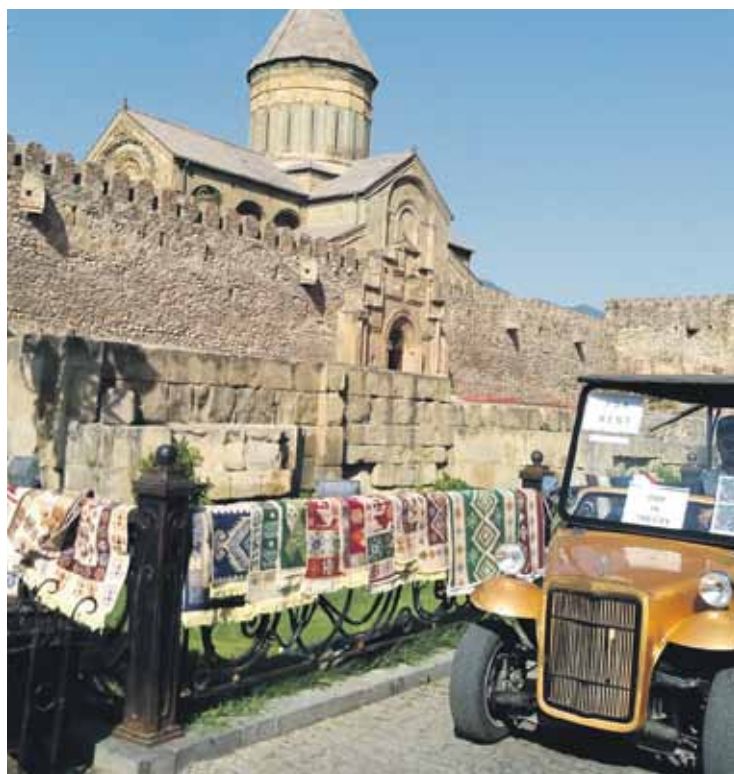
ka vēsturiskā ēka tukša nepaliks, jo pašvaldība ar Jaunsardzes un informācijas centru jau noslēgusi nodomu protokolu par telpu nomu.

Tā direktors Aivis Mirbahs teic, ka Rudbāržos tiks veidots jaunsardzes 1. novada nodaļas centrs,

kas sāks darboties martā. Tad arī varēsot pastāstīt par konkrētiem plāniem.

Daina Tāfelberga
Aivara Vētrāja foto

„Gruzijā latvietim būtu, ko darīt”

Braucienam pa kalniem tiek izīrēti auto, bet ceļi tur tik šauri un kustība strauja, ka labāk ņemt ar vietējo šoferi.

Kopš senatnes Gruzijā viss izcirsts klintīs un atgādina vientuļnieku mītnes.

Tā pēc brauciena pa saules un vīna zemi Gruziju atzīst Kurmāles zemnieku saimniecības *Smilškalni* īpašnieks, dārzkopis, filologs un vīndaris Alvilis Elksnis.

PIRMĀ VĪNA SĒTA

„Mani interesē visas zemes, kurās tiek darīts vīns,” stāsta Alvilis. „Tādu ir ļoti daudz – šķiet, ka nu jau uz pasaules vairs nav tādas vietas, kur nemēģinātu pagatavot vīnu, mūsdienās pat Āfrikā. Taču Gruzija ir zeme ar ļoti senām tradīcijām, un tur vīns darīts kopš pirmsākumiem. Nevieni gan tagad vairs nevar precīzi pateikt, kurā sētā pirmoreiz sarūgā tā vīnogu sulīņa.”

NE GRUZINĀ, BET VIŅA ZEMĒ

Iespēja aizbraukt tādā neformālā ceļojumā Alvilam kopā ar sievu Gintu radās augusta nogalē. Kuldīdznieks joprojām uztur draudzīgas attiecības ar Cēsu vidusskolu, kurā pats mācījies. Tur apmaiņas programmā darbojas jaunieši no Gruzijas. Viena no skolotājām, pirms diviem gadiem tur viesojoties, kokā iesējusi lentīti, ka uz šo brīnišķo zemi noteikti atvedīs draugus no Latvijas.

Tā Alvilis un Ginta nokļūva kompānijā, kas ar trim pārlidojumiem no Rīgas caur Kijevu un Harkovu pēc nepilnas diennakts izkāpa Kutaisī. Lidostā grupu sagaidījuši divi gruziņi ar vieglajiem auto, lai aizvestu uz pirmo naktsmītni. Vienam līdzī bijusi sieviete no Lietuvas. Sākotnēji licies, ka viņa iemīļusies gruzinā, bet vēlāk izrādījies, ka lietuviete mīl šo zemi un brauc turp trīs reizes gadā.

PA DIAGONĀLI

Tālāk latvieši ar mikroautobusu un vietējo tamada* pie stūres devušies apskatīt saules pielietu (ap plus 40 grādu) un kalnaino zemi. Kā Alvilis smeļ: pa diagonāli (pēc platības Gruzija ir dažus tūkstošus kvadrātkilometru lielāka nekā Latvija). Tiesa, to pirmo sētu tā arī nav atraduši, un vispār vīna darītavas tikpat kā nav izdevies redzēt, jo sešas dienas ir par īsu kārtīgai apskatei, īpaši tik viesmīlīgā zemē kā Gruzija. Tāpēc mūsdienu vīndaris jūtas nedaudz vīlies, tomēr vairāki spilgti iespaidi gūti.

VIESMĪLĪBA PRET MĒRENĪBU

Vai Gruzijā bez alkohola, nu vismaz vīna, neiztik? Ginta atbild, ka to nevar tā pateikt. Jā, gruziņi ir naski uz mudināšanu iedzert, un izteiksmīgi ir viņu tosti. Arī gari, turklāt tūlīt pēc viena ceļas nākamais ar savu pretostu. Taču tas notiek tikai tad, kad viesi saaicināti pie bagātīgi klātiem galdiem.

„Cits temperaments, manieres, uzvedības kultūra,” tā Ginta. Bet Alvilis ieblīst, ka no stāstiem un filmām vien ikviens zinot, cik šī tauta viesmīlīga: „Izbaudīt to dabā ir kā meditācijas kure. Viņu viesmīlība nav pazemošanās kā dažkārt tūrisma valstīs, kur to iemāca teorētiski kā marketinga prasību. Jo vienlaikus ar sirsniņu un atvērtību gruziņi saglabā mugurkaulu – lepnumu un principus. Latvietis nekad nevarēs pārstāt mācīties viesmīlību no gruziņa, tāpat kā gruziņš – mērenību no latvieša. Mūsu tamada, ko latviski iesaucām par tosterīti, bija neatkarīga personība, iepriekšējās valdības laikā strādājis elektrofirmā, kas izpildīja lielākos valsts pasūtījumus. Tad nu viņš mācēja runāt.”

SKAISTI UN SKARBI

Gintai visspilgtākā atmiņā palikušas baznī-

cas un klosteri, kas lielākoties atrodas augstu kalnos, kā arī sēra pirts Tbilisī. Būtibā vienkārša un visiem pieejama, bet savdabīga ar to, ka ūdens nāk no avotiem, kas piesātināti ar sēru un minerālvielām. Jā, smird pēc it kā sapuvušām olām, taču ļoti dziedniecisks.

Aizraujoši likušies braucieni pa kalniem un to pārējām, kur ceļi tik šauri, ka, šķiet, nepietiek vienai automašīnai, kur nu vēl samānīties ar pretimbraucēju. Bet laikam jau gruziņu *džigitiem* tāda autobraukšana iedzimta. Braucot kalnā, neticēsi, ka tiksi augšā, lejā joņojot – vai dzīvs paliksi. „Skarba un vienlaikus ļoti skaista daba, kādas pie mums nav. Pretstati: kalnos auksti, pabrauc nedaudz tālāk – mīlziņš karstums. Šādos braucienos jāreķinās, ka tā nebūs atpūta, būs slodze, bet patīkama. Un to var novērtēt tikai laiku laiku pēc atgriešanās,” secina Ginta.

AR DIVĀM GOVĪM

„Bijām vienā kalnu sādžā jeb ciemā, kur palikām pa nakti,” atceras Alvilis. „Pie mājas maztiņš sakņu dārziņš. Tiek turētas divas govīs. Kopā ap 600 m² – kā jau savulaik piešķīra zemi Padomju Savienības pilsoņiem. Mazā pleķītī audzē dārzeņus, pārējā daļā plauj zāli. No rīta gruziņš pieceļas, atver vārtiņus un palaiž savas divas govīs. Tās aiziet kalnos, un vakarā, kad ganiņš atdzen mājās, atkal jāatver vārtiņi. Tā ir viņu lauksaimniecība, un viņi ar to lepojas.

Es tā pasēdēju un padomāju, ka latvieši tur varētu dzīvot zaļi. Negribu teikt, ka mēs būtu čaklāki par gruziņiem, bet atšķirīgāk uztveram saimniecisko. Auglīgā reģionā tāda viensēta maksā ap 15 tūkstošiem eiro. Neauglīgā – pat trīsreiz mazāk. Atbrauktu latvietis, sastādītu rozes ap māju. Ar to vien jau būtu vinnētājs, jo tūristi vispirms ievrotu viņa māju un ietu meklēt naktsmājas.”

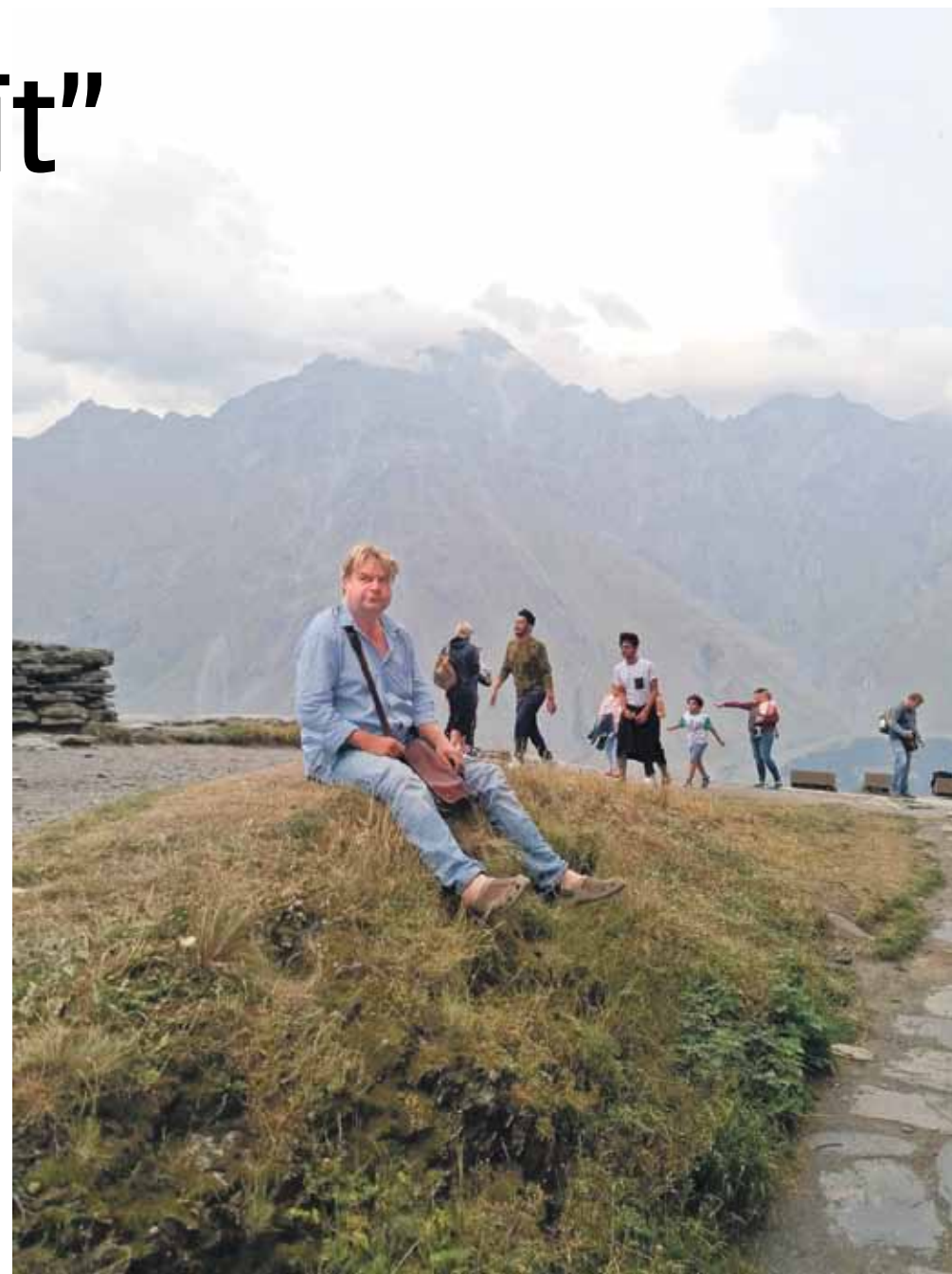
MĀTES TĒLS

„Bet gruziņi arī tāpat jūtas laimīgi. Viņi netiecas kāpt kalnā (netiešā nozīmē), bet iztiek ar to, kas ir,” turpina Alvilis. „Tāpat kā mums lauki, tā viņu ciemi kļūst tukšāki – ap 20% izbraukuši uz ārzemēm. Tāpēc valdība par velti piešķir gāzi un ūdeni, lai savējie brauc atpakaļ.

Savas zemes mīlestību viņi saglabājuši. Satikām vienu gruziņu, kas dzīvo Kanādā. Stāstīja, ka beidzot dabūjis mēnesi brīvu, lai atbrauktu apciemot māti. Ar dažām dienām šim nolīkam gruziņiem nepietiek. Māte dzīvoja tādā interesantā ciemā, kurā visas mājas vienai dzimtai – brālēns brālēnam kaimiņos. Gājām uz māju, kurā māte dzīvo. Pēc mūsu priekšstatiem likās, ka tur būvs priekšnams, koridors, bet nē – atveram durvis un uzreiz istaba. Tukša, tikpat kā nav mēbeļu, tikai dvāns. Uz tā sēž 90 gadus vecā māte kā tads simbols – vērtība gruziņam, kurš naudu pelna Kanādā, bet tiecas atpakaļ pie mātes.”

NE TIKAI IERAUDŽĪT

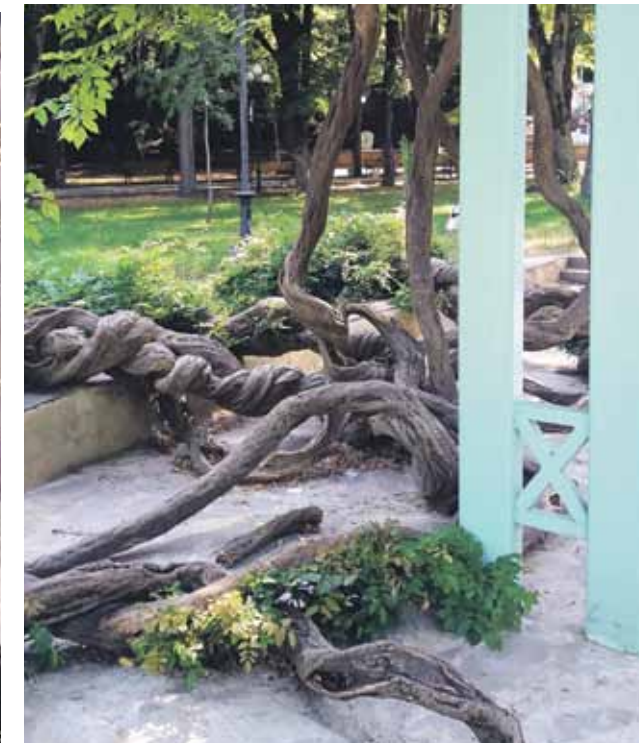
„Mani interesēja, kādas ir Gruzijas kazenes, kas tur klintīs visās šķirbās aug kā meženi,” turpina dārzkopis. „Pie mums klimatisko apstākļu dēļ nav tik viegli šīs ogas izaudzēt. Normālās ziemās ar salu krūmi bija

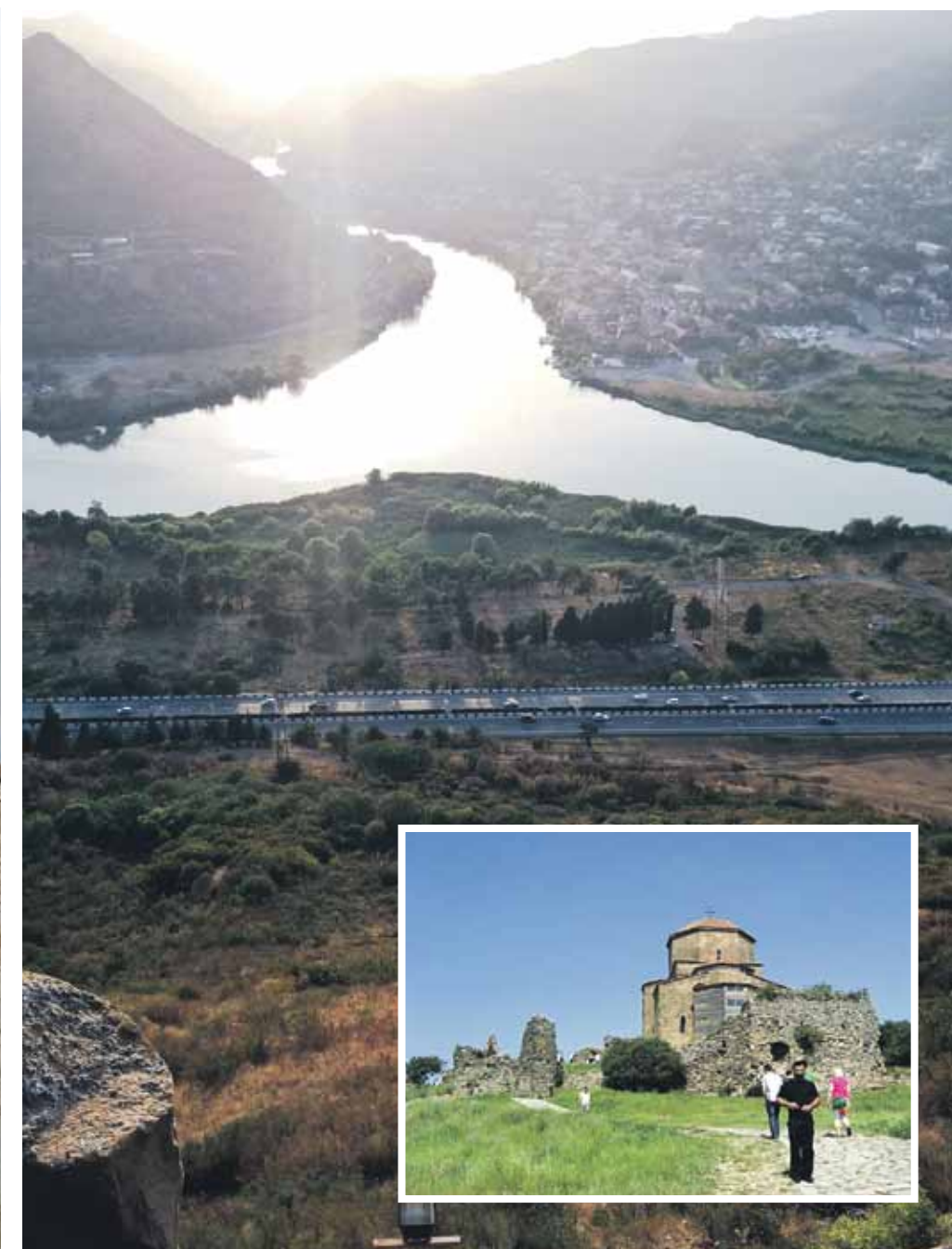
„Es tā pasēdēju un padomāju, ka latvieši te varētu zaļi dzīvot,” Gruzijas auglīgajā kalnu reģionā prāto Kuldīgas vīndaris Alvilis Elksnis.

Kas tik vērtīgs slavenajā Boržomi minerālūdenī? To vislabāk uzzināt, Gruzijā aizbraucot uz pilsētu, kur tas plūst no zemes dziļēm.

Daba savijas ar arhitektūru.

Skats no Džvari klostera, kas atrodas uz augstas klints malas. No tā var vērot diezgan plašu un skaistu ainavu, kurā kopā satek divas populārākās Gruzijas upes: Kura un Aragvi.

Latviešu grupa ar savu tamadu jeb tosterīti aizmugurē. Pirmā no labās – Ginta Elksne.

jāpiesedz. Kazenēm ir tāda īpatnība, ka tās nav gata-vas uzreiz, kad kļūst melnas, bet pēc dažām dienām. Lasītāji bieži vien par to nepadomā. Ja piercejam patrāpās skāba oga, viņš tās nepirks. Izrādās, arī Gruzijā tas pats – vienā trauciņā dažāda salduma ogas.

Attiecībā uz vīniem – tas būtu pavisam cits stāsts, daudz garāks. Jābrauc vēlreiz. Vienalga, vai tā Gruzija, Spānija vai Sicīlija, jebkura zeme, uz kuru esi aizbraucis, ir jāiepazīst, ne tikai jāierauga. Citreiz to var izdarīt dažās dienās, citreiz ar pusgadu par maz.”

* Viesu pavadoņi un vakara vadītājs

Rindā pēc izglītības

Stāsts par tēti, kurš nakti pirms bērna reģistrācijas 1. klasē pavadījis savā auto pie Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas (KMHZV), lai rindā būtu pirmais, nav mīts.

**„Telpu dēļ
Kuldīgas Mākslas
un humanitāro
zinību vidusskolā
vairāk skolēnu
uzņemt nav
iespējams.”**

Tajā pašā gadā savu mazbērnu skolai pieteikusi arī šīs skolas pedagoģe Aina Tovstuļaka. Uz viņu īpaši nosacījumi neattiecas, tāpēc patī tajā rītā turp devusies jau sešos, ielaidusi tēti un pārējos vecākus, kuri gribējuši pieteikties, un, dzerot kafiju, visi kopā sagaidījuši reģistrācijas brīdi.

Laikā, kad valsts līmenī uzmanības centrā ir runas par to, kā skolām piesaistīt vairāk audzēkņu, jo no tā atkarīgs valsts finansējums, var atrast tādas, kas par lielāku bērnu skaitu necinās. KMHZV ir tāds gadījums, kurā, lai pierēģistrētu atvases 1. klasei, drīzāk jāpiepūlas pašiem vecākiem. Arguments: telpu dēļ vien vairāk uzņemt nav iespējams.

PRIEKŠROKA MAZAJĀM MĀSĀM UN BRĀĻIEM

Tieši šīs skolas vecāki bijuši tie, kuriem šajā gadā izdevies panākt īpašu kārtību: Kuldīgas novadā, piesakot pirmklasnieku, priekšroka būs tiem bērniem, kuru vecākās māšas vai brāļi jau mācās attiecīgajā skolā, kā arī skolas darbinieku bērniem. Vecāki, kuri šim nosacījumam atbilst, bērnus 1. klasei var pierēģistrēt jau tagad, pārējiem novada iedzīvotājiem tāda iespēja būs tikai no 16. janvāra. Humanitārajā skolā šī iespēja tiek izmantota: 10. janvārī bija pieteikti jau 16 bērni, kopumā plānots uzņemt 24.

Idejas pretinieki satraukušies, ka citu bērnu vecāki nemaz netiks pie reģistrēšanas, jo visas vietas jau būs aizpildītas ar māšām un brāļiem, tomēr vairāk ir to, kuri ieteikumu atbalstījuši, stāsta Kuldīgas novada domes priekšsēde Inga Bērziņa. Savukārt Ginta Berga, kuras divi bērni mācās humanitārajā skolā, izpētījusi, ka šāda kārtība nebūt nav unikāla – līdzīgi notiekot arī citās pašvaldībās (piemēram, Daugavpilī, Liepājā).

Galvenie argumenti par labu jaunajai kārtībai: lai vecākiem nebūtu grūti katru bērnu izvadīt uz citu skolu, lai kopīgie pasākumi dažādās skolās nepārklājas (gluži vai katrs uzrunātais piemin šīs skolas īpašos Ziemassvētku koncertus un 1. septembri) un arī lai psiholoģiski mazajam bērnam vieglāk iejusties, ja tur jau mācās vecākie brāļi vai māšas.

Guna Čuguna, kura beigusi šo skolu, smeļ, ka citu iespēju savā prātā nemaz nepieņem – viņas bērniem jābūt turpat, kur reiz mācījies pati. Viņa nav vienīgā, kura atzīst, ka tradīcija vai nostalgiskas atmiņas ir svarīgas šajā attieksmē. Vecākajam bērnam uz skolu jādodas šoruden, un viņš īpašajiem nosacījumiem neatbilst. Lai gan Guna apzinās risku, ka vietu var arī nepietikt, tomēr uzskata, ka jaunā kārtība ir godīga. Uzzinot, cik daudzi jau tagad pieteikušies, viņa ir apņēmības pilna 16. janvārī uz skolu doties agri no rīta ar termosu rokā.

MAZO SKOLU ŠARMS

Situācija liek jautāt: „Kāpēc tā notiek?” Viens arguments: vietu vienkārši ir maz, un, ja skolā būtu vairākas paralēlklases kā citur, tad pietiktu visiem gribētājiem. Tomēr tieši nelielais audzēkņu skaits ir iemesls, ko kā būtisku faktoru šīs skolas pievilcībai min kā uzrunātie vecāki (gan

Pirmklasniece Kate Lagzda (pir-mā no kreis-sās) Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību skolā jūtas labi. 1. septembrī nav bijis bail nākt, un vislabāk viņai te patīk mācīties, klase esot draudzīga. Kate kopā ar klasesbiedrenēm Evu Ozolu, Aleksandru Pščenko, Nikolu Zalenskaiti un Annu Moldovāni.

Aivara Vētrāja foto

tie, kuri paši tur mācījušies, gan tādi, kuriem bijusi lielas skolas pieredze), tā pedagoģi un direktore.

„Skolā jābūt tik daudz, lai viens otru var sajaut, atbalstīt, labi izprast,” stāsta A. Tovstuļaka, pie kuras mācīsies bērni, kuri skolas gaitas sāks nākamajā mācību gadā. „Mēs visi viens otru pazīstam, 1. septembrī iepazīstinām ne tikai ar jaunajiem skolotājiem, bet arī bērniem visās klasēs. Protams, vislielākais gods tiek pirmklasniekiem, jo tā viņiem ir īpaša

**„Galvenie argumenti:
lai vecākiem nav grūti
katru bērnu izvadīt uz
citu skolu; skolas kopīgie
pasākumi; mazajam
vieglāk iejusties, ja tur
jau mācās brāļi vai
māšas.”**

diena. Ja redzu, ka kādam bērnam ir problēma, es nešķiroju, vai viņš ir no manas klases vai citas. Un tā ir ar visiem skolotājiem. Mēs tiešām esam kā ģimene: priecājamies par kolēģu bērniem, esam kopā gan prieka, gan bēdu brīžos.”

VAIRĀK NAV LABĀK

Baiba Ivanovska, kurai te mācās divi vecākie bērni, sašutusi par Izglītības un zinātnes ministrijas plāniem skolu tīklu optimizēt, padarot tās audzēkņu skaita ziņā lielākas: „Man ir liels pārsteigums par šīm reformām, par ministrijas nostādni, ka lielāka skola nozīmē labāka. Tas liekas pilnīgi absurds, jo nevar labi mācīties klasēs, kurās ir 30 un vairāk

bērnu. Uzskatu, ka labi mācīties var tikai mazākās, kompaktākās klasēs, kurās bērnu ir mazāk.”

Direktore Valda Gaure uzskata: valsts līmenī vajadzētu rēķināties ar to, ka bērni ir dažādi un visi nespēj iejusties lielās skolās: „Jābūt izvēles iespējām. Ir tādi, kuriem piemērotas skolas ar lielākām klasēm, kurās izpausties un cīnīties, kur viņi jūtas labāk, bet vienmēr ir arī tādi bērni, kuriem svarīga mierīgāka un mājīgāka vide – kur tas viss ir aptverams un kur viņš zina, ka viņu vienmēr redz un par viņu rūpējas. Visi nevar dzīvot vienādi.”

Skolotāja A. Tovstuļaka kā piemēru min bērnus, kuri mācījušies lauku skolās, pieraduši pie mazākām klasēm, – pati mācību sākšana pilsētā vien esot būtisks pārdzīvojums, un iejusties lielā skolā būtu vēl grūtāk.

Taisnības labad gan jāsaka – nemaz tik maz skolēnu klasē KMHZV vairs nav. Tie laiki, kad konkursa kārtībā vienā klasē uzņemtas astoņas meitenes un tikpat zēnu, jau aiz muguras. Ir tādas klases, kurās mācās pat 28 skolēni, lai gan ir nodarbības, kurās viņi tiek dalīti mazākās grupās.

PEDAGOGU UN VECĀKU ATTIEKSME

Kā vēl viens faktors skolas pievilcībai minēti skolotāji ar savu īpašo attieksmi pret darbu. Pēc telefonintervijas ar G. Bergu saņēmu viņas īsziņu. Lai gan jau sarunā viņa stāstīja, cik augstu vērtē pedagoģu ieguldījumu, tomēr acīmredzot tas nelikās pietiekami, ja gribējās to izvērsti paust vēl īsziņā. Tieši tāpat jau pēc intervijas diktofonu vēlreiz lūdza ieslēgt skolotāja A. Tovstuļaka, kura vēlējās uzsvērt, cik liela nozīme ir vecāku atbalstam: „Mēs esam laimīgi, ka mums tik atsaucīgi vecāki, kuriem varam gan padomu, gan atbalstu prasīt, kuri labprāt piedalās pasākumos. Jau gadiem organizējam pa-

sākumu, kurā vecāki vada stundas, un bērni šīs dienas ļoti gaida. Tā arī ir viena no veiksmes atslēgām. Gadās jau arī pa kādam konfliktam, bet tie jārisina – jāzvana, jānāk, jārunā.”

PAPILDU NODARBĪBAS

Vēl viens fakts minēts pilnīgi visu intervēto stāstītajā – plašais skolas fakultatīvo nodarbību un interešu izglītības piedāvājums. No vienas puses, tā bērniem nodrošināta vispusīga attīstība, no otras puses, tas ir arī ļoti ērti vecākiem.

Skolotāja A. Tovstuļaka: „Mēdz būt tā – bērnu atved astoņos no rīta un savāc piecos pēcpusdienā, viņš šajā laikā bijis parastajās stundās, piedalījies pulciņos, fakultatīvajās nodarbībās, un vecākiem par to galva nav jālauza. Sakārtojām to mācību dienu tā, lai ir skolotāji, kuri bērnus aizved uz dejām, keramiku, šahu. To darām tādēļ, lai atvieglotu dzīvi vecākiem un arī bērniem diena nebūtu saraustīta. Lai būtu dažādība. Lai rīts sāktos ar ritmiku, bērns varētu pamosties, izkustēties, būtu pozitīvi uzlādēts. Pēc tam notiek mācību stundas, bet dienu var pabeigt ar kori vai ko citu.”

JA NU VIETAS NEPIETIEK

Ņemot vērā to, cik daudzi jau tagad pieteikušies 1. klasē, tiešām var gadīties, ka kādam gribētājam šajā skolā vietas nepietiek. Taču droši vien jāieklausās A. Tovstuļakas teiktajā: „Es saprotu, cik būtiski ir vecākiem atrast tieši to skolu, uz kuru viņi ar vislielāko mieru var bērnu no rītiem aizvest, bet domāju, ka Kuldīga ir īpaša pilsēta, jo šeit visas skolas ir ļoti labas. Varu to teikt, liekot roku uz sirds, jo, piemēram, sākumskolas skolotājiem satiekoties metodiskās apvienības sanāksmēs, varu tikai priecāties, cik radoši, brīnišķīgi un profesionāli viņi ir.”

Maija Jankovska

Bez palīdzības mājās neviens nepaliks

Tā sola Kuldīgas novada sociālā dienesta direktores vietniece Anda Šlakorciņa, stāstot, ka ar 1. februāri šo pakalpojumu turpmāk sniegs Latvijas Samariešu apvienība.

„Arī turpmāk klienti saņems labu aprūpi. Vienīgā atšķirība – pirsim to no samariešiem. Mēs to piešķirsim, novērtēsim klientu vajadzības tāpat kā iepriekš,” skaidro A.Šlakorciņa. „Esam aicinājuši aprūpētājus sadarboties – samarieši viņus pašlaik intervē. Līdz šim pakalpojumu no aprūpētājiem kā pašnodarbinātajiem pirkām, bet samarieši viņus lielākoties pieņems darbā. Iespējams, slēgs līgumus arī kā ar pašnodarbinātajiem – tā ir Samariešu apvienības darīšana.”

Jautāta, kas mainīsies aprūpējamajiem, A.Šlakorciņa atbild: „Samarieši labi saprot klientus, kuri jau pieraduši pie tiem, kas viņus aprūpē. Tiks izvērtēts katrs gadījums, lai cilvēkiem ir pēc iespējas labāk.”

Šādu sadarbību sociālais dienests izvēlējies tāpēc, ka pašiem trūkst resursu, lai aprūpi mājās sniegtu visā novadā: „Mums nav transporta, nespējam darbu tik labi administrēt. Bet šai aprūpes organizācijai tā visa pietiek.”

Lai Kuldīgas novadā saņemtu aprūpi mājās:

- jāsaazinās ar sociālo dienestu, jāraksta iesniegums;
- sociālais darbinieks dosies uz mājām un vajadzības izvērtēs pēc Ministru kabineta noteikumiem;
- dienests izlems, vai aprūpe vajadzīga, informāciju nodos Latvijas Samariešu apvienībai, tā sūtīs savu darbinieku vēlreiz izvērtēt darba apjomu.

➔ **PAR PAŠVALDĪBAS NAUDU.** Kuldīgas novada domes saistošie noteikumi paredz, ka aprūpi mājās nodrošina par pašvaldības naudu, neizvērtējot klienta un apgādnieku maksātspēju. Ja cilvēkam tā vajadzīga, tā tiek sniegta pēc izvērtējuma. Anda Šlakorciņa: „Dažreiz apgādnieks ir, bet darba dēļ nevar pilnvērtīgi rūpēties.”

➔ **PAR SAVU NAUDU.** Ja radnieks nevēlas saistīties ar sociālo dienestu, par aprūpi var vienoties ar Latvijas Samariešu apvienību un maksāt pats.

AR SŪTĪBAS APZIŅU

Jautāts, kuri aprūpētāji savu darbu dara vislabāk, Kuldīgas novada sociālais dienests atbild, ka visi 40 pilsētā un ap 30 novadā ir paši labākie. Šoreiz ieskats divu jauku dāmu ikdienā.

„Esmu starpniece”

Aivara Vētrāja foto

„Mani klienti mostas katrs savā laikā, tad arī pie viņiem dodos,” smaida sociālā aprūpētāja Ināra Bergmane.

INĀRA BERGMANE par sociālo aprūpētāju profesionāli strādā kopš 2009. gada, bet to, ko nozīmē rūpēties par veciem un slimiem cilvēkiem, zina jau kopš 1996. gada.

„Sāku ar savas māmiņas kopšanu. Viņa bija onkoloģiski slima, nācās mājās spricēt morfīnu. Tad kopu tēti, abus vīra vecākus Priedainē. Tagad varu sevi uzskatīt par profesionāli, jo esmu beigusi kursus uzņēmumā BUTS, kur mani nosūtīja Nodarbinātības valsts aģentūra. Man ir diploms, kas der arī ārzmēs. Bija piedāvājums braukt pusgadu uz Ameriku, bet tolaik vīratēvs gulēja uz gultas.” Pašlaik viņas aprūpē ir četri cilvēki. Visi līgumi slēgti ar sociālo dienestu. Līdz pilnas slodzes 120 darba stundām mēnesī viņai pietrūkst 40.

VAJAG ARĪ APRUNĀTIES

„Nemūžam nebūtu domājusi, ka uzņemšos šādu darbu. Kopt vecākus – tas ir normāli, kaut gan mūsdienās daudzi labāk sociālajā dienestā pieprasā aprūpētāju. Šādu darbu nolēmu izvēlēties savas veselības dēļ, jo ofisā vairs strādāt nevarēju. Man pašai ir invaliditāte. Ieguvu 90. gados, kad savienāju trīs

darbus un piestrādāju kokapstrādes ražotnē,” teic I.Bergmane.

„Apņemos to, ko spēju, tādēļ neaprūpēju guļošus, cilājamus cilvēkus. Katram ir noteiktas vajadzības, bet pārsvarā mūsu vecie cilvēki jūtas vientuļi. Viņiem vajag sarunas, aiziet uz veikalu, jo 90 gados cilvēks nespēj nokāpt no piektā stāva. Kādam jāaiziet uz bibliotēku, aptieku, jānokārto rēķini. Esmu starpniece visās iestādēs. Palīdzu saprast, kādus pabalstus var prasīt pašvaldībā. Jūtu gandarījumu, kad varu palīdzēt. Citreiz cilvēkam pienākas invaliditāte, bet komisija nepiešķir. Esmu rakstījusi, pierādījusi, un cilvēks invaliditāti dabūja.”

AR KLIENTIEM VEICAS

„Manējie visi ir inteligenti, skaidri domājoši, gaiši un gudri. Inese Jaunzeme no sociālā dienesta ļoti skatās, kuram klientam kuru aprūpētāju piedāvāt. Ja no pirmajām reizēm saskaņas nav, labāk nevajag. Ar klientiem zobiem pie sveša nav jāiet.” Pluss ir tas, ka viņa kursus bijusi arī praksē slimnīcā: „Plecu pie pleca ar sanitāru strādāju visās nodaļās, izņemot dzemdību. Ļoti vērtīga pieredze. Īsajosursos tādu iegūt nevar. Mums jā-

pārzina visi jauninājumi, lai palīdzētu. Tagad mācos Rīgas medicīniskajā koledžā. Kad mūs, aprūpētājus, pārņems Samariešu apvienība, būs mēnesalga, sociālās garantijas, man beidzot būs algots atvaļinājums. Tāpēc arī bija prasība pēc A kategorijas augstākās izglītības. Pirmos eksāmenus esmu jau nokārtojusi.”

VIENMĒR PAR KĀDU ATBILDĪGA

Aprūpētājam jābūt pacietīgam un iecietīgam. Šajā darbā gadoties tā, ka cilvēki izdeg, bet Ināra domā, ka viņai tas nedraud, jo raksturs ir spēcīgs: „Man ir trīs pieauguši bērni, februārī gaidām trešo mazbērnu. Man no dzimšanas ir iekšā būt šefam – par kādu atbildīgai. Bērnbā atbildēju par jaunāko māsu. Arī vīrs ir manā apgādībā. Laikam jau tā mana sūtība. Viena kliente teica, ka es esot viņai sūtīts eņģelis vai audzumeita. Tā arī mani sauca. Esmu Auns pēc zodiaka. Tie visi ir vai nu mazi priekšnieciņi, vai organizatori visās dzīves jomās, kaut pašai šķiet, ka esmu kautrīga un ar kompleksiem.”

Atpūšoties Ināra kopā ar vīru brauc pa Latviju, dodas uz jūru, strādā dārzā: „Tajā atviegloju sirdi.”

Jāizmēģina viss un jāiet uz priekšu

SARMĪTE DONE ir aprūpētāja tikai kopš novembra, bet nodarbojusi jau paspējusi iepatikties.

„Kādreiz ar cilvēkiem strādāju kā pavāre un pārdevēja. Paliku bez darba, Nodarbinātības valsts aģentūra piedāvāja mācīties par aprūpētāju. Uzreiz bija pirmie zvani. Pirms tam nekādas pieredzes – tikai pašas un drauga mamma, kurai jāpalīdz. Vēl kopju smagi slimu onkuli. Man ir tikai divi klienti, bet vēl strādāju Pelču speciālajā internātskolā-attīstības centrā par sētnieci.”

Darbs neesot no vieglākajiem, bet viņa neteikšot nevienu sliktu vārdu: „Ar tuviniekiem dažkārt ir grūtāk. Drauga mammai ir četri bērni – visi

vienā skriešanā. Es ar viņu sazvanos katru dienu, bērni retāk. Reiz teicu, ka mamma vairāk gaida zvānu no dēliem. Bet tiem neesot laika.

Manas meitenes – tā es sauca savas dāmas. Vienai ienesu malku un ūdeni. Atnesu visu no veikala, maksāju rēķinus, nesu mazgāt veļu. Iznāk arī logus tīrīt, kāpnes izslaucīt, palīdzēt nomazgāties. Pirmdienās veikalos paņemu reklāmas avīzes. Klientīte izstudē, ko vajag atnest. Otra kundzīte nevar neko smagu nest. Man ir mašīna, pa veikaliem ātri izbraukāju.

Domstarpību nav. Mēs sazvanāmies, ka apdarīšu savus darbiņus un būšu klāt. Viņas man ļauj no rīta pastrādāt otrajā darbiņā.”

To, ka klientes jūtas vientuļas, izjūt arī Sarmīte: „Vienai ir dēliņš. Viņa priecīga, ka esmu ienākusi kā meita. Pirms Ziemassvētkiem bija ļoti emocionāls laiks. Viņai sen mājās nav bijusi egle. Nodomāju, ka gādāšu sev, varu atvest arī viņai. Skolā egles kļūst liekas jau pirms svētkiem. Aizvedu tādu, nodevu sveiciens no Pelču skolas. Kliente bija pārlaimīga.”

Patī Sarmīte dzīvo ar draugu, bērni jau lieli un ārzemēs. „Visu paspēju laikā. No rīta apdaru sētnieces darbus, pa dienu tieku galā ar savām meitenēm, bet vakars atliek mājām.” Guļošiem klientiem Sarmīte ir gatava: „Jāizmēģina viss un jāiet uz priekšu. Kad paliku bez darba,

Lāsma Reimanes foto

„Ja izvēlies šādu darbu, tad iznāk darīt arī vairāk, nekā pienākumos paredzēts. Kā tu pārkāpsi pāri tam, ja cilvēks lūdz?” retoriski vaicā aprūpētāja Sarmīte Done.

gāja grūti, bet nāca piedāvājumi no Pelču skolas un sociālā dienesta. Tikko zvanīja

no slimnīcas pansionāta, vai negribu iet tur strādāt.”

Inguna Spuleniece

SARUNA AR JUBILĀRU

Svin mierīgi un cep kūku

„Šis mirklis ir visvērtīgākais, vislabākais, jo tāda vairs nebūs – nekad nebūsim ne tik jauni, ne tik skaisti, tāpēc tas jāizbauda un par to jāpriecājas,” tā saka 10. janvāra jubilārs, Kuldīgas novada pašvaldības nekustamo īpašumu nodaļas vadītājs Klāvs Svilpe.

DARBĀ NEJŪTAS IEROBEŽOTS

Klāvs studējis Latvijas Lauksaimniecības universitātē: „Pabeidzu Meža fakultāti, iegūstot meža inženiera specialitāti.

„Jācenšas būt pozitīvam un motivēt arī citus.”

Pēc augstskolas biju atvērts dažādiem piedāvājumiem, un viens no tiem bija pastādāt Kuldīgas attīstības aģentūrā. Savā jomā neesmu strādājis, bet mežsaimniecība patīk – tā ir sirdslieta. Attīstības aģentūrā bija jāzīmē kartes. Skolas laikā man nepadevās un nepatika vizuālā māksla, bet darbā sapratu, ka patīk un padodas.”

Pērnavsar piekritis jaunam izaicinājumam – vadīt nekustamo īpašumu nodaļu. „Darbs ir interesants, man tas ir izaicinājums, jo daudz jāapgūst. Īstenībā visus desmit gadus, kamēr strādāju pašvaldībā, ne brīdi nav bijusi rutīna – nemiēģi nāk kas jauns: projekti, uzdevumi. Pašlaik strādāju jomā ar ļoti plašu darba lauku un nejuotos ierobežots kādā sfērā. Darbinieces aprēķinājušas: lai pašvaldība visu savu īpašumu ierakstītu zemesgrāmatā, nepieciešami

55 gadi, tāpēc darbs būs vēl ilgi.”

Vislabāk patīkot tikt ar cilvēkiem: „Domājot par to, ko mācījos. Jā, tas, protams, mani saista, bet nezinu, vai būtu gatavs iemainīt cilvēkus pret kokiem. Vēl neesmu izšķīries par labu kokiem. Patīk arī tas, ka varu dažādas lietas atrisināt un tiem pat nav jābūt lieliem projektiem. Pēc katrām grūtībām ir gandarījums.”

ĶER MIRKLI SEV

„Viena no prioritātēm ir ģimene – ar sievu audzinām divus dēlus un meitiņu. Bērni paņem diezgan daudz laika. Vaļaspriekiem atliek maz – jāķer mirklis. Pēdējā laika aizraušanās ir skriešana, bet tas saistīts ar to, ka ikdienā sēžu birojā un grības izkustēties. Skriešanai ķeru mirkli vai nu vēlu vakarā, kad bērni aizgājuši gulēt, vai no rīta, kad vēl nav piecēlušies.” Pērnoskrējis tik kilometru, cik gadu, bet vai tā kļūš par tradīciju, viņš vēl nezina.

Klāvs ar draugiem pamēģinājis arī tādu sporta veidu kā rogainings. „Tā ir orientēšanās apvidū vairākas stundas. Organizatori iedod karti, kurā dalībnieki paši saplāno, kā kontrolpunktus apmeklēs. Vesela diena svaigā gaisā, un apvidus,

Šis nedēļas jubilāram kuldīdzniekam Klāvam Svilpem viens no vaļaspriekiem ir skriešana.

ko organizatori izvēlas, vienmēr ir interesants, piemēram, Otrajos Ziemassvētkos Gardenē staigājām pa bijušo tanku poligonu. Ikdienā taču nekad neiedomātos tur braukt!” Visiem vaļaspriekiem laika tomēr nepietiek, un daži atlikti malā, piemēram, autosports.

NEBAIDĪTIES SAPŅOT

„Dzīšanas dienu vienmēr svinu. Pēdējā laikā gribas tā mierīgi, kopā ar tuvākajiem. Tad var apsēsties un aprunāties. Darbā gan ir ļoti spēcīga tradīcija svinēt jubilejas. Ir prieks nosvinēt ar kolēģiem, vienmēr pats izcepu kūku, un par to esmu saņēmis labas atsauksmes,” priecājas Klāvs.

Viņš arī dalās atziņās par dzīvi: „Mēs paši veidojam savu dzīvi un to, kas ir apkārt. Nevajag baidīties sapņot, bet vajag

arī uzmanīties, jo sapņi mēdz piepildīties. Nesen skatījos raidījumu par fiziķi Einšteinu, un viņš dēlam teicis: „Lai kaut ko sasniegtu, nomērķē augstu un šauj maz-

„Darbā vislabāk patīk tikt ar cilvēkiem. Patīk dažādas lietas atrisināt, un tiem pat nav jābūt lieliem projektiem.”

liet augstāk par mērķi!” Tā ir atziņa, kuru varu attiecināt uz sevi, iedvesmot arī kolēģus un ģimeni.”

Lāsma Reimane
Klāva Svilpes arhīva foto

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 3. līdz 10. janvārim piedzimušas četras meitenītes un pieci puikas.

Vienai meitenītei vecāki vēl vārdu domā, pārējiem bērniem doti šādi vārdi: Elīza Melānija, Keita, Uva, Filips, Jēkabs, Roberts, Argods, Artis.

CELĀ SATIKTIE

Ar sunīti somā

Planīcas ielā sastapām Valdu Berlaņuku.

Viņa stāsta: „Dzīvojam privātmājā. Ziemassvētkos taisījām mazbērniem dārzā pārsteigumu: izpušķojām eglīti, uztaisījām rūķi ar dāvanu ratiem. Mazbērni dzīvo Rīgā, bet Ziemassvētkus brauc sagaidīt brīvā dabā.” Valdas kundzes mazmeitai vasarā būs pieci gadi, mazdēlam – 12. Vecmāmiņa priecājas, ka dēla ģimene vairs nav Norvēģijā. „Mazmeitiņa vēl tur piedzima. Kamēr viņi bija projām, vairākas reizes arī es esmu tur bijusi. Ļoti ceru, ka viss nokārtosies tā, lai dēlam tur vairs nevajadzētu braukt.”

Rokās Valdas kundzei soma, pār kuras malu neuzticīgi raugās suņuks. „Tā ir mana audzumeita Bella. Viņa jau bijusi Kurzemnieka zvaigzne, kad saimniece Velga Zaļaiskalns stāstīja par levretēm. Esmu pensionāre, bet piestrādāju. Bellas pieskatīšana ir viens no darbiem, ir arī otrs darbs, kur jāpaskrien. Gribētos jau aiziet uz Rumbiņu, kādā pulciņā iesaisītīties. Gan jau vēlāk, kad vairāk būs laika.”

Mazā levrete Bella
Kurzemnieka fotogrāfam
jau pieradusi pozēt.

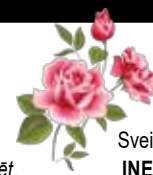
Inguna Spuleniece
Aivara Vētrāja foto

Planīcas ielā satiktā Valda Berlaņuka
visiem vēl labu prātu un mieru.

APSVEIKUMS

Atļauj šodien saviem gadiem ziedēt
kā ziedlapiņām, kuras saulē plaukst,
Atļauj šodien saviem gadiem skanēt
kā melodijai, kura sirdī šalc.

Ļauj kādam sapņim šodien zvaigznēs mirdzēt,
Lai dienu skrejā tie pie tevis trauc! IA.Āre./

Sveicu skaistajā jubilejā
INESI ŠTOFREGENU!

Mamma Gefija

PĒRK

SIA Lāses AM par labām cenām iepērk **GOVIS, BUĻĻUS, TELES** (kautsvarā) un **CŪKAS** (dzīvsvarā).

Transports bez maksas. Ir piemaksas par nodoto lopu daudzumu. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA Valinda – **GOVIS, BUĻĻUS, TELES**. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

SIA Kurzemes Gaļsaimnieks – **BUĻĻUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 26569362, 26436271.

Z/s SMAIDAS pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA AIBI iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TEĻUS, JĒRUS**. Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. 20238990.

SIA Agro Baltic pērk **GOVIS, BUĻĻUS, TELES**. Labas cenas, tūlītēja samaksa. Tālr. 20586782.

Grūsnas piena **TELES**. Tālr. 26516144.

TELES. Tālr. 29932803.

Pērk vai nomā lauksaimniecības **ZEMI** ar vai bez ēkām. Tālr. 29369943.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 29327241.

Vieglās **AUTOMAŠĪNAS, TRAKTORUS**, lauksaimniecības tehniku. Tālr. 26104984.

MOTOBLOKU MTZ 05, MB 1, MF 70, Krot u.c. un to agregātus. Var būt remontējams. Tālr. 22434304.

MEŽA ĪPAŠUMUS Gudenieku pagastā. Tālr. 29487637.

Bērza, ozola, oša, melnalkšņa **ZĀGBĀĻUS, MALKU**. Tālr. 29428876.

Baltalkšņa **APAĻKOKUS**, garums 1 m, diametrs no 8 līdz 16 cm, bez mizas bojājumiem, Sieksātē. Tālr. 29134122.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 25551787.

RAGUS. Tālr. 22048516.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 29395570.

PĀRDOD

RENAULT MEGANE, 1,9, D, 2001, labā tehniskā kārtībā, TA 25.11.2018., pelēka metālika. Tālr. 26205594.

ZIEMAS RIEPAS – jaunas, lietotas. Piedāvājumā plašs riepu klāsts. Uz vietas montējam. Piedāvājam arī vieglmetāla un metāla diskus un to remontu. Automašīnu remonts. Tālr. 24933391, 26202676.

VEIKALĀ TRIKO, Liepājas ielā 7, **JAU- NUMI**: kleitas, kostīmi, džemperu ikdienai un svētkiem! Atlaides jūs patīkami pārsteigs!

KOMBI ūģitārai *Crate GT-15 R*. Bonusā vads – 4 m. Tālr. 29257512.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638.

PVC LOGUS, DURVIS, PALODZES. Mērīšana, montāža, piegāde. E-pasts imk@inbox.lv, tālr. 26441415.

Pārdod visu veidu **ŽALŪZIJAS**. Labas cenas un izpildes termiņi. Atlaides gatavo izmēru žalūzijām. Mucenieku iela 25, Kuldīga. Tālr. 28448638.

BURKĀNUS, lopbarības **KARTUPE- ĻUS**. Tālr. 20611400.

Dažādas **GRAUDUS**. Tālr. 29568938.

Bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

SIA *AJG plus* – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Ar piegādi pārdod sausu, skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus. Tālr. 29249578.

Meža **MALKU** visām apkures sistēmām, 25 eiro krēmētā sterā. Sadarbojamies ar sociālo dienestu. Tālr. 24957247.

Sausu **MALKU**. Tālr. 29254530.

DAŽĀDI

SALDUS AUTOSKOLĀ Kuldīgā – B, BE, C, CE, 95. kods, pasniedz Ēriks Grīģis. Tālr. 29194359.

Ēku siltināšana ar **EKOVATI**. Aizpildām ēku gaisa spraugas ar granulām. Tālr. 27829190.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGU- MU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai un cirsmas izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

VAJADŽĪGI

SIA *Krauzers* (40003421968) **AICINA** pastāvīgā **DARBĀ** forvardera vadītāju un operatoru ar F kategorijas vadītāja apliecību Celtnieku ielā 31, Talsos. CV lūdzam sūtīt e-pastā: birojs@krauzers.lv, tālr. 63237049.

SIA *Zelta zieds* (43603052029) – **PĀRDE- VĒJA-FLORISTE**. Tālr. 27499114.

IEPAZĪŠANĀS

SIEVIETE (65; 170) vēlas iepazīties ar solīdu kungu kultūras un aktīvās atpūtas pasākumu apmeklēšanai. Tālr. 26214474.

PIEMINOT

Kuldīgas novada pašvaldība un V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijas kolektīvs skumst par ilggadējā V.Plūdoņa Kuldīgas 1. vidusskolas un ģimnāzijas direktora **HERBERTA KNETA** aiziešanu mūžībā 10. janvāra rītā.

Herberts Knets dzimis 1927. gada 29. jūlijā Ventpils apriņķī. Mācījies Puzes pagasta skolā. Dienējis armijā. Rīgā beidzis Neklātienes vidusskolu un Latvijas Valsts Fiziskās kultūras institūta neklātienes nodaļu. Bijis Ventpils rajona Sporta komitejas priekšsēdētājs, tad fizikultūras skolotājs un Ventpils rajona Sporta skolas direktors. No 1965. līdz 1970. gadam Piltenes vidusskolas direktors. H.Knets strādājis Ventpils rajona izpildkomitejā un Kuldīgas rajona Tautas izglītības nodaļā. No 1974. līdz 1999. gadam bijis Kuldīgas 1. vidusskolas, no 1997. gada – V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijas direktors. H.Knets bijis teicams stratēģis, reformators, ideju ģenerators. Viens no pirmajiem saņēmis Kuldīgas pilsētas Goda balvu, Luda Bērziņa balvu, Personības balvu, ko ģimnāzijas padome piešķir sabiedrībā pazīstamiem cilvēkiem, ar kuriem skola lepojas, kuri popularizējuši tās vārdu Latvijā, Eiropā un pasaulē. Viņš ir sarakstījis vairākas grāmatas, ar lielu aizrautību nodarbojies ar novadpētniecību. H.Knets ir bijis lielas ģimenes loceklis. Viņam ir 4 bērni, 10 mazbērni un 2 mazmazbērni. Kopā ar viņu ilgus gadus ir bijusi viņa sieva Elga. 2017. gada vasarā ģimenes un agrāko skolas kolēģu lokā tika nosvinēta H.Kneta 90 gadu jubileja, kurā viņš runāja par saviem tālākajiem dzīves plāniem. "Paldies par labo un kvalitatīvo izglītības pamatu, ko ieguvu jūsu vadītajā skolā!" tā lielajā jubilejā apsveikumā rakstīja kāda absolvente. Mūsu atmiņās Herberts Knets paliks kā godīgs un taisnīgs cilvēks, kā direktors, kas cinījās par savas skolas godu un prata šajā cīņā uzvarēt. Lai gaišs mūsu direktora mūžības ceļš!

Izvadīšana notiks 14. janvārī 12.00 no Meža kapu kapličas uz Meža kapiem.

Visdzīlākie līdzjūtības apliecinājumi Herberta Kneta tuviniekiem!

Kuldīgas novada pašvaldība
V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijas kolektīvs

*Kad viss būs apsnidzis,
Es balta meža svētnīca tad iešu.
Vēl vienu zvaigžņu sauju
Lūgšu ziemas pusnaktij.*

/S.Kaldupe./

ARIADNA SPROĢE
(10.09.1933. – 10.01.2018.)

84 gadu vecumā pēc ilgus un grūtas slimības mūžībā aizgājusi Alsungas vidusskolas skolotāja Ariadna Sproģe. Skarbie kara notikumi Ariadnu no Gulbenes puses uz Kurzemi atveda bēgļu gaitās, bet 1949. gadā kopā ar ģimeni viņa tika izsūtīta uz Sibīriju. Tur viņa mācījās pamatskolā, vidusskolā un skolotāju institūtā. Pirmie darba gadi bija Sibīrijā. Pēc atgriešanās no izsūtījuma, darba gaitas uzsāka Kuldīgas vidusskolā, pēc tam Īvandes astoņgadīgajā skolā. No 1967. gada līdz aiziešanai pensijā Ariadna strādāja Alsungas vidusskolā, mācīja matemātiku, rasēšanu un bija klases audzinātāja. Skolotāja bija ļoti prasīga un zinoša matemātikā. Savas audzināmās klases skolēnus viņa vienmēr aizstāvēja, bet arī prasīja atbildību. Skolotājai ļoti patika ceļot un fotografēt. Ekskursijās un pārgājienos iegūtos materiālus viņa ļoti glīti noformēja. Satiekoties salidojumos ar bijušajiem absolventiem, kopā ar skolotāju vienmēr skatījām fotogrāfijas un diapozitīvus. Atvadīšanās no Ariadnas Sproģes otdien, 16. janvārī, 14.30 Alsun- gā, Kalnbirzes kapos.

Alsungas vidusskolas kolektīvs

LĪDZJŪTĪBAS

*Tu, mīlo māt, nu projām aizej klusi
Tai ceļā pēdējā, no kura nepārnāk.*

/M.Bārbale./

Izsakām visdzīlāko līdzjūtību Ingridai, no māmiņas atvadoties.

Tavas kolēģes

Skumjās un cieņā noliecam galvas, no mūsu ilggadējā direktora VIĻA DZĒRVES atvadoties. Līdzjūtība tuviniekiem.

Bijušie darbabiedri autoservisā

*Jel neraudiet, mans sāpju ceļš ir galā,
Es upei melnai nu pāri jau.
Es dusu klusā, aizmigušā salā,
Kur ciešanu un sāpju nav.*

/A.Skalbe./

Izsakām līdzjūtību Laurai Dzērvei un tuviniekiem, vīru VILI DZĒRVI mūžībā pavadot.

Arnis Uldriķis, Inese un Gefija

*Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņas un tava mūža stāsts.*

/J.Rūsiņš./

Izsakām līdzjūtību Laurai Dzērvei, vīru zaudējot.

Alternatīvās skolas kolektīvs

*Mūža vakars krēslas spārnēm
Tumsu auž un zvaigznes dedz.
Un pār gadiem aizgājušiem
Lielais miers nu sagšu sedz.*

/Z.Purvs./

Izsakām līdzjūtību Skaidrītei Sproģei, no māsas ARIADNAS SPROĢES atvadoties. Mājas kaimiņi

*Caur lietiem un puteņiem
izbridusi – piekususi,
Prieku, darba mīlestību
atdevusi – aizmigusī.*

/N.Kokle-Līviņa./

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, no bijušās klases audzinātājas ARIADNAS SPROĢES atvadoties.

1974. gada absolventi

*Es būšu visur kā rasa ziedos,
Kā smarža kokos, kā vēsma baltās ābelēs.*

/A.Eglītis./

Skumju brīdī esam kopā ar Anitu un tuviniekiem.

Deju kopa *Madaras*

Skumju brīdī esam kopā ar Anitu Koliņu, vīru mūžībā pavadot.

Otrās sekcijas kaimiņi

*Tajās lapās,
Ko mūžības vēji nu šķirsta,
Paliek cilvēka mūžs.*

/Z.Purvs./

Izsakām dziļu līdzjūtību Anitai Koliņai, no vīra LEONA atvadoties.

Daina, Rita un Agnese

*Gaisma, kas cilvēkā dzīvo
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd, tas paliek un mirdz.*

/V.Egle./

Izsakām visdzīlāko līdzjūtību Sandrai Leitānei, māmiņu mūžībā pavadot. SIA **KULDĪGAS ŪDENS** kolektīvs

*Noriet saule vakarā,
Sidrabiņu sijādama;
Aiziet dusēt māmuliņa
Baltā smilšu kalniņā.*

/T.dz./

Izsakām dziļu līdzjūtību Sandrai, mammu pavadot. Petrovici, Stalidzāni, Veltheimi, Lībiete, Skujnieks

*Man palikuši tavi vārdi,
Man palikusi tava sirds.
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis preti mirdz.*

/M.Jansone./

Visdzīlākā līdzjūtība Sandriņai un tuviniekiem, māmiņu smilšu kalniņā pavadot.

Grundmani, Velta, Āboli, Ilga, Pētersoni

*Ziemeļi, piekļusti šobrīd mazliet,
Balts cilvēks uz baltu mūžību iet.*

/V.Aizupe./

Daiga, esam kopā ar tevi, tēti smiltainē izvadot.

Alternatīvās skolas kolektīvs

*Tajās lapās,
Ko mūžības vēji nu šķirsta,
Paliek cilvēka mūžs.*

/Z.Purvs./

Aizvadot mūžības ceļos HERBERTU KNETU, izsakām dziļu līdzjūtību viņa tuviniekiem. Bijušie skolu direktoru saimes domubiedri Ināra K., Rita B., Velta L., Jūsma L.

Jēzus viņai sacīja: „Es esmu augšāmcelsānās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs, un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam!

/Jāņa ev. 11:25-26/

Izsakām līdzjūtību Dacei un Ernestam, no mammas un sievas VAIRAS atvadoties. Jeruzalemes draudze *Ciāna*

Mūžībā aizgājis
ANATOLIJS ŠABĀNS
(03.08.1940. – 10.01.2018.).
Izvadīšana 14. janvārī 11.00 no kapličas Aizputes ielā uz Kalna kapiem.
Piederīgie

Vairs ceļa nav – tik piepildījums
viens, tik tuvu kā nekad tev šodien
ir un vienmēr būs tavs Dievs.
Skumjās paziņojam, ka 95 gadu
vecumā mūžībā aizgājusi
MĒRIJA TĀLBERGA.
Pēdējās ardievas teiksim,
izvadot 13. janvārī 12.00 no Sv. Annas baznīcas kapličas uz Kalna kapiem.
Tuvinieki

INTERESANTI

Sejas vingrinājumi skaistumam

Ziemeļvesternas universitātes (ASV) zinātnieki paziņojuši, ka sejas vingrojumiem veltot 30 minūtes dienā, izskatu var padarīt par pāris gadiem jaunāku tikai piecos mēnešos. To nevar solīt neviens pretgrumbu krēms. Pazīstama kā sejas joga, jaunā kustība solās kļūt par neinvazīvu alternatīvu tādām metodēm kā botoksa injekcijas vai plastiskā ķirurģija. Vingrojumi piegādā skābekli un uzturvielas visiem trim ādas slāņiem, kā arī stimulē kalogēna un elastāna rašanos šūnās. Gandrīz visi galvenie vingrojumi attiecas uz vaigiem, jo tieši šīs muskulatūras samazināšanās rada noslīdējuma efektu, kas raksturīgs vecumam. Vingrojumus izstrādājis Gerijs Sikorskis, un tie atrodami mājaslapā *Happy Face Yoga (Laimīgās sejas joga)*, kā arī *YouTube.com*.

JOKI

– Tēti, es esmu meitene, nevis trauku mazgātāja.
– Ko tu saki? Bet es esmu tētis, nevis bankomāts.
.....
Mums ar sievu notiek regulāra viedokļu apmaiņa. Es atnāku ar savu viedokli, bet aizeju ar viņas.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 12. JANVĀRĪ

Dienas garums – 7 st. 16 min. Saule lec 8.54, riet 16.10.

Naktī -2°...-3°

2-3 m/s

Dienā -2°...-3°

2-3 m/s

RĪT, 13. JANVĀRĪ

Dienas garums – 7 st. 19 min. Saule lec 8.53, riet 16.12.

Naktī -4°...-5°

2-3 m/s

Dienā -3°...-6°

2-3 m/s

PARĪT, 14. JANVĀRĪ

Dienas garums – 7 st. 22 min. Saule lec 8.52, riet 16.14.

Naktī -7°...-8°

2-3 m/s

Dienā -4°...-7°

2-3 m/s

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums SIA VERTEX (41203040825) aicina pieteikties vakantajam amatam **MEŽIZSTRĀDES MEISTARS.**

Darba pienākumi:

- veikt kokšnes un cirsmu novērtēšanu, sekot līdz cirsmu izstrādes kvalitātei un termiņiem.

Prasības kandidātiem:

- ļoti labas komunikācijas spējas. B kategorijas autovadītāja apliecība. Vēlama izglītība un darba pieredze mežsaimniecības jomā.

Mēs piedāvājam:

- ļoti labu atalgojumu, darba auto, komfortablu biroju Talsos, draudzīgu kolektīvu.

Pieteikumu kopā ar CV sūtīt e-pastā: info@lmu.lv.

Kuldīgas 2. vidusskola aicina pieteikt bērnus mācību uzsākšanai 1. klasē no š.g. 15. janvāra.

Mīļi, saprotoši un pieredzējuši pedagogi gaidīs jūs *Mūsu skolā, mūsu mājās!*

ATJAUNO VANNU EMALJU.

Tālrunis 20605520.

KUREKSS

PĒRK

- cirsmas
- mežu īpašumā
- skujkoku zāgbaļķus

Zvaniet, nāciet, vienosimies, piedāvāsim Jums visizdevīgāko risinājumu!

APMAKSA TŪLĪTĒJA!

BEZMAKSA ZĀGBAĻĶU TRANSPORTS uz SIA KUREKSS Ventspils, Kuldīgas un Dundagas novados

- Cirsmas, meža īpašumi: tālr. 63624364, 29403378;
- zāgbaļķi: tālr. 29141474;
- transporta pakalpojumi: tālr. 29133213, 26551033

www.kurekss.lv

NAUDAS AIZDEVUMS pret ķīlu.

- Izdevīgi procenti
- Bez kredītiestādes saistībām
- Dokumentu noformēšana stundas laikā

Kā ķīlu pieņemam:

- lauksaimniecības tehniku,
- meža tehniku,
- visu veidu smago tehniku,
- visu veidu traktortehniku,
- automašīnas,
- motociklus,
- piekabes.

Ķīla paliek pie mums līdz izpirkšanas brīdim. Darba laiks no 9.00 līdz 20.00. Tāl. +371 20201717, e-pasts: fincreditlv@gmail.com.

Aizņemies atbildīgi, izvērtējot savas iespējas atmaksāt kredītu.

Dziedniece Sāra

- Dziedināšana
- Pareģošana
- Atbrīvošana no dažādām atkarībām (alkohola, azartspēlēm u.c.)

Tel. pierakstam 26381988

Pieņems Kuldīgā 16., 30. janvārī.

JANVĀRA ERUDĪTS

Fotogrāfijas veids, kurā attēlu var apskatīt trīs dimensijās. 1947. gadā to izgudroja ungāru fizikis.

Atbildes līdz 15. janvāra 12.00 atsūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: Ļeva Tolstoja pēdējais romāns ir *Hadži Murats*. Pareizi atbildējuši: Indra Ābelīte, Ingars Neimanis, Mārcis Arājs.

PĒRKAM

- * Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa;
- * Papīrmalku ostās: (Rīgā, Mērsragā, Liepājā)

Palīdzam noformēt dokumentus, veicam cirsmu iestīgošanu, dastošanu, novērtēšanu.

Metsā

Telefoni informācijai: 29196926 www.metsaforest.com/lv

Esī mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā **Kurzemnieks** iesniedz ērti no sava datora

307.lv

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums par ļoti labu samaksu nopirks MEŽA ĪPAŠUMU vai arī augošus kokus jūsu īpašumā.

Cena līdz pat 10 000 EUR/ha. Sertificēts taksators izgatavos meža inventarizācijas lietu, cirsmu skices, veiks koku uzmērīšanu, ja nepieciešams, atjaunos robežstīgas un kupicas. Garantējam profesionālu un godīgu attieksmi.

- Ja vēlaties pārdot īpašumu vai augošus kokus – tālr. 28368838, 26129919.
- Ja vēlaties izgatavot taksāciju, skices vai atjaunot robežstīgas – tālr. 29175345, e-pasts: info@lmu.lv.

Jaunsardzes un informācijas centrs (9000922536) izsludina atklātu konkursu uz 1. novada nodaļas (Rudbāržos) **SAIMNIECĪBAS PĀRZIŅA**/darba aizsardzības speciālista amatu uz nenoteiktu laiku.

Galvenie amata pienākumi:

- veikt materiāli tehnisko līdzekļu uzskaiti (izmantojot resursu vadības sistēmu HORIZON), uzglabāšanu un izsniegšanu atbilstoši reglamentējošajiem dokumentiem,
- kontrolēt saimniecisko līgumu izpildi,
- veikt tirgus izpēti un sagatavot tāmes,
- piedalīties tehnisko specifikāciju un iepirkumu dokumentācijas izstrādē,
- veikt darba aizsardzības sistēmas organizēšanu un darba vides uzraudzības pasākumus,
- organizēt novada nodaļas darbinieku apmācības darba aizsardzības jomā,
- organizēt personāla un materiāli tehnisko līdzekļu pārvaldīšanu,
- koordinēt autotransporta izmantošanu novada nodaļas ietvaros.

Prasības pretendentiem/-ēm:

- nozarei atbilstoša vidējā profesionālā izglītība, kas papildināta ar atbilstošām mācībām – darba aizsardzība un drošība, ugunsdrošība,
- atbilstoša profesionālā pieredze vismaz viens gads,
- prasme strādāt ar resursu vadības sistēmu HORIZON,
- vēlama pieredze darbā valsts pārvaldē,
- izpratne par valsts pārvaldi, aizsardzības nozari un Jaunsardzes un informācijas centra vietu tajā,
- spēja strādāt gan individuāli, gan komandā,
- prasme strādāt ar MS Office un citām datorprogrammām amata pienākumu izpildei nepieciešamajā līmenī,
- B kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecība, vēlama C kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecība.

Amats ir klasificēts 3. saimes IIB līmenī (8. mēnešalgu grupa). Bruto mēnešalga no 689 līdz 984 EUR (atkarībā no kategorijas, kuru nosaka, ņemot vērā pretendenta profesionālo pieredzi attiecīgajā jomā, kas iegūta pēdējo piecu gadu laikā un ir būtiska iestādes funkciju izpildei).

Pretendenti/-ēm pieteikties līdz 2018. gada 21. janvārim. Pieteikuma vēstuli, CV, izglītību un citu pretendenta kvalifikāciju apliecināšu dokumentu kopijas iesniegt vai nosūtīt pa pastu: Jaunsardzes un informācijas centrs (K.Valdemāra iela 10/12, Rīga, LV-1473) vai e-pastā: konkursi@jic.gov.lv. Pretendenti, kuri izglītību ieguvuši ārvalstīs, lūdzam pievienot dokumentu par tās akadēmisko atzīšanu Latvijā.

Tāl. uzziņām: 67335370, 67335351.

Informējam, ka pēc dokumentu atbilstības izvērtēšanas konkursa 1. kārtā, sazināsimies tikai ar tiem pretendentiem, kuru kandidatūras tiks izvirzītas konkursa 2. kārtā. Tikas izskatīti to pretendentu pieteikumi, kuri ir iesnieguši visus norādītos dokumentus.

Viss par reklāmu **Kurzemniekā!** Tālrunis 63324881.